The background of the cover is a photograph of a tall, cylindrical air traffic control tower with a multi-tiered observation deck at the top. The tower is positioned on the right side of the frame. In the sky to the left of the tower, a dark, saucer-shaped object is visible, appearing to be in motion. The overall color palette is muted, with shades of brown, grey, and blue.

ufo-nyt SUFOI ©

49. årg. 2007

1. kvartal

Nr. 1

**Mange danske observationer
Piloter ser mystisk fænomen
Derfor er ufo-emnet interessant
Fransk rumcenter åbner ufo-arkiver**

Forsiden:

Der var gang i ufo-diskussionen allerede fra starten af det nye år, hvor dele af pressen og diskussionsgrupperne på internettet var fyldt med indlæg om observationen af et flyvende objekt over den travle internationale lufthavn O'Hare i Chicago i USA. De centrale luftfartsmyndigheder (FAA) siger, at der sandsynligvis var tale om et usædvanligt vejrphænomen, medens ansatte hos flyselskabet United Airlines – herunder også piloter – vil sværge på, at de observerede et mystisk tallerkenformet objekt svæve over O'Hare lufthavnen den 7. november 2006. Objektet havde ingen lysføring, fortæller de ansatte i United Airlines. Det svævede over en lufthavnsterminal, før det strøg op gennem skydækket. Læs mere side 13. (Tegning: Bo Møller Hansen)

Indhold

Ufo-sagen i et kritisk og seriøst lys	3
Hvorfor interessere sig for ufoer?	4
Forestillingen om ufoer	5
Fransk rumcenter åbner ufo-arkiver	7
Udvalgte beretninger	9
Piloter ser ufo-fænomen.....	13
Et anderledes værk om ufoer	16
Kort fortalt	17
Mack Brazel – den plagede landmand, 1. del	19
Jubilæumskonference 2007.....	22
Læsertilbud	23
Nyhed: UFO-Vision 9	24

Skandinavisk UFO Information

SUFOI

Postboks 95, DK-6200 Aabenraa
giro 9 11 77 25

Elektronisk post til SUFOI:

Du kan kontakte flere af SUFOI's repræsentantskabsmedlemmer på vores hjemmeside: www.ufo.dk
E-mail: info@sufoi.dk

SUFOIs formål og ledelse:

Se side 3

Copyright:

© SUFOI 2007

Nyhedsmedierne kan, i henhold til ophavsretsloven og med tydelig kildeangivelse, bringe citater fra signerede artikler. Artikler må kun bringes i deres hele udstrækning efter skriftlig aftale med den ansvarshavende redaktør.

Kopiering fra UFO-Nyt er kun tilladt i overensstemmelse med overenskomst mellem Undervisningsministeriet og Copy-Dan.

De i UFO-Nyt offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af ufoforskningen i dens forskellige former, uden at SUFOI nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at foreningen hæfter for de fremsatte meninger.

Ansvarshavende redaktør:

Kim Møller Hansen

Redaktionel medarbejder:

Ole Henningsen
e-mail: oleh@post1.tele.dk

Tegnere tilknyttet UFO-Nyt:

Henrik Klinge Pedersen og Bo Møller Hansen

Produktion:

Tryk: Glumsø Bogtrykkeri A/S
- 57 64 60 85

Annoncer:

Redaktionen modtager gerne re-proklare annoncer på produkter, der vedrører bladets emnekræds. Nærmere oplysninger fås ved henvendelse til bladets redaktør.

Artikler:

Redaktionen modtager gerne artikler. Send os først et brev og fortæl, hvad du har lyst til at skrive om, så du ikke bruger tid på en helt færdig artikel, som vi måske ikke kan bruge. Da bladet udgives af en forening med begrænsede ressourcer, kan vi ikke udbetale honorarer for offentliggjorte artikler.

Udgivelsestidspunkter 2007:

I 2007 udkommer UFO-Nyt 16. februar, 18. maj, 16. august og 9. november.

Abonnement:

UFO-Nyt udkommer med 4 numre årligt på hver 24 sider. Abonnementsprisen for 2007 er kr. 292,00. Beløbet indbetales på giro 9 11 77 25 til SUFOI, Postboks 95, 6200 Aabenraa.

UFO-Nyt kan fremsendes i kuvert mod en merpris på kr. 70,00 (i alt kr. 362,00). Denne kuvertservice er obligatorisk for Grønland, Færøerne og alle øvrige lande.

Ønsker man at sikre sig mod fremtidige prisstigninger, kan vi tilbyde et 5 års abonnement (2007-2011 incl.) for kr. 1.460,00. Med kuvertservice bliver prisen kr. 1.810,00.

Adresseændringer:

Adresseændringer bedes hurtigst muligt meddelt direkte til SUFOI's medlemsarkiv:
Jan Hansen, Posekærvej 42, 6200 Aabenraa.

Hvor intet andet er nævnt, er de bragte illustrationer fra SUFOI Picture Library.

Skandinavisk UFO Information
SUFOI
Postboks 95, 6200 Aabenraa

Formål

1) SUFOI er en forening, der har til formål at bidrage til forståelsen af ufo-fænomenerne ved indsamling og bearbejdning af kildemateriale (observationsberetninger, forsøgsresultater, bøger m.m.), samt at udbrede kendskabet til emnet ved publikationer, foredrag og anden udadvendt virksomhed.

2) Det er SUFOI's opfattelse, at kildematerialet udgør et vigtigt grundlag for undersøgelser og oplysningsarbejde ud fra en seriøs og kritisk synsvinkel.

3) Ved et ufo-fænomen forstår vi en beretning om et himmelfænomen, hvis væsentligste kendetegn er, at det selv efter en nøje undersøgelse foretaget af kompetente personer, ikke kan forklares som værende et kendt fænomen.

4) Da fænomenerne endnu er uopklarede, ønsker SUFOI ikke at fremhæve eller afvise nogen bestemt teori om deres art eller oprindelse.

SUFOI ledes af repræsentantskabet.

Formand

Kim Møller Hansen, Eilekiersvej 14, Benløse, 4100 Ringsted.

Områdeansvarlige

Rapportarbejde

Tøke Haunstrup, Skippingevej 25, Sørslev, 4460 Snertinge. 59 26 89 79-13.

Udgivelser

Kim Møller Hansen

Informationsarbejde

Peter Nørgaard, Solbakkevej 69, 8600 Silkeborg. 86 82 64 02.

Hjemmeside

Flemming O. Rasmussen, Rugmarken 2, 8520 Lystrup. 86 22 53 24.

Øvrige repræsentantskab

Per Andersen (regnskabsafdeling), Jyllingevej 111, 2720 Vanløse. 38 71 96 64.

Jan Hansen (ekspedition), Posekærvej 42, 6200 Aabenraa.

Ole Henningsen, Duegård, Højrebyvej 59, 4920 Søllested. 54 94 11 69.

Henrik Klinge Pedersen, Købmagergade 59, 1., 1150 København K.

Bo Nielsen, Søndermarken 1, 8752 Østbirk. 86 28 31 91.

Susanne Skovlund, Kærhøjgårdsvej 2, 3540 Lyngby. 48 18 94 49.

Inge Svane, Langelinie 102, 5230 Odense M

Lars Thomas (konsulent), Ægirsgade 49, 3.th., 2200 København N. 35 83 84 81.

Ufo-sagen i et kritisk og seriøst lys

Lige før deadline modtog jeg et udklip fra "Næstved Tidende" (9. januar 2007). Det var et læserbrev med overskriften "UFO-Sagen set med 2007-øjne" skrevet af J. Catlow i Borre. I læserbrevet skriver Catlow bl.a.:

"... Spørgsmålet her i 2007 handler først og fremmest om amerikanerne er i besiddelse af UFO-teknologi, og hvordan de i givet fald har fået fat i den! Seriøse UFO-forskere, som ikke er i lommen på USA, og som ved noget om de mange aspekter i UFO-sagen, diskuterer her i 2007, om al denne teoretiske UFO-teknologi hidrører fra nedskudte og erobrede UFOs, eller om UFO-teknologien er resultatet af en hemmelig aftale mellem de pågældende rumvæsener og "amerikanerne". Det store spørgsmål er så, om denne teoretiske aftale mellem disse rumvæsener og amerikanerne stadig eksisterer! Visse mener, at de pågældende rumvæsener i starten af 1980'erne – i vred protest mod amerikanernes hårdnakkede ønske om at bruge den overgivne UFO-teknologi til krigsformål – har opsagt enhver hemmelig aftale og kontrakt med amerikanerne. Hvilket skulle være årsag til, at det lige siden har skortet på observationer af UFOs, undtagen ved hemmelige amerikanske militærbaser i bl.a. Nevada, Florida og England, hvor man ofte har set, hvad der kan betegnes som rutinemæssige testflyvninger af UFOs.

UFO-sagen er dermed for betydningsfuld at overlade til en organisation som Skandinavisk UFO Information, der siden 1994 har brugt megen spalteplass på at advokere for det synspunkt, at UFOer som hovedregel ikke findes, og at alle, der alligevel siden 1947 har set eller filmet og fotograferet en UFO, enten har haft en hallucination eller er gemene svindlere m.m."

Såvidt J. Catlow, der desværre ikke sætter navn på de "seriøse UFO-forskere" (der tror på aftaler mellem rumvæsener og indbyggerne i USA), refererer til *UFO-*

Nyt tilsyneladende uden at have læst eller forstået indholdet og heller ikke fortæller læserne, hvor han har sine oplysninger fra. Men lad mig gætte på sidstnævnte: Internettets mangfoldige konspirationsteorier lyder som en oplagt inspirationskilde!

Jeg er ofte blevet spurgt, hvorfor vi i SUFOI ikke skriver et svar-læserbrev, der giver igen på Catlows og ligesindedes åbenlyse vrøvl af 3. grad, men jeg tvivler på, at det er umagen værd at gå i dialog med frelste mennesker, der "har set lyset" og "altings store sammenhæng".

Uanset om Catlow og ligesindede kan lide det eller ej, forbeholder vi os i SUFOI ret til at være åbne, kritiske og seriøse, når vi beskæftiger os med uforklarlige fænomener. Vi vil faktisk gerne kunne se os selv i spejlet uden at blive flove. Vi forsøger at holde hovedet koldt og fødderne varme – og solidt plantet på jorden. Derfor vil *UFO-Nyt*, *UFO-Mail*, *UFO-Vision*, www.ufo.dk og vores øvrige informationsvirksomhed også fortsat være læsernes guide i en verden af mærkelige beretninger, løse rygter og halve sandheder.

Velkommen til en ny årgang af *UFO-Nyt*!

AF KIM MØLLER
HANSEN

SUFOI præsenterer:

Forfulgt af lysende kugle

Foredrag den 12. april med Dieter Betz, tidl. styrmand på en Maersk Air Boeing 737. Læs mere **side 15**.

Jubilæumskonference 2007

Kom og hør nogle af de mest spændende historier om ufoer lørdag den 10. november 2007 i Lyngby Kulturhus. Læs mere **side 22**.

Hvorfor interessere sig for ufoer?

Mange vil mene, at det mest interessante spørgsmål inden for ufo-forskning er spørgsmålet, om vi er alene i universet. Om der blandt de mange fejlfortolkninger af atmosfæriske fænomener, vejrballoner, meteoror, eksperimentelle fly, hallucinationer og regulære svindelnumre skulle skjule sig en autentisk beretning om mødet mellem mennesker og intelligente væsner fra en anden planet. Et sådant møde vil nok uden overdrivelse kunne kaldes en af de vigtigste episoder i menneskehedens historie.

AF PEDER SCHULTZ

På nuværende tidspunkt eksisterer der ikke noget strengt videnskabeligt belæg for, at et sådant møde har fundet sted, medmindre man da tror på de utallige konspirationsteorier, der findes på dette område.

Så hvorfor interessere sig for ufoer? Fordi der er sket meget siden den tid, hvor ufoberetninger var noget, der kun dukkede op i aviserne i agurketiden. Angiveligt skal 2% af den amerikanske befolkning være overbevist om, at de er "abducties", altså at de har været bortført af ufonauter og underkastet bizarre medicinske forsøg. Dertil kommer et utal af ufo-kulter, der blander ufoer med diverse religiøse eller okkulte forestillinger. Dette er ikke længere noget marginalt – det er blevet en del af den vestlige kultur.

Men teknisk set er der ikke helt så meget nyt i kernen af dette kulturelle element, som det umiddelbart kan synes. Alle kulturer, der har eksisteret, har antaget, at der eksisterer intelligente væsner ved siden af os. Det er troen på dæmoner, sylfider, elverfolk, djinner, djævl, engle etc. Det var væsner, som man havde et dobbelttydigt forhold til. Dæmoner, mente man, kunne forårsage sygdomme, og elverfolk havde en forkærlighed for at bortføre mennesker. På den anden side var der engle, der kunne fordrive sygdomme og bringe frelse.

Dette tvetydige forhold genfinder vi også i ufologien. På den ene side er der de venlige rummænd, som igennem kontaktpersoner forsøger at udbrede budskaber om fred, og som forsøger at opløfte mennesket til et højere åndeligt stade. På den anden side har vi

Det dramatiske møde mellem marsboere og jordboere i H.G. Wells' "Klodernes Kamp".

(Tegning: David Hardy)

de skumle rumvæsner – ofte “de grå” – som bortfører mennesker og åbenbart bruger dem som forsøgsdyr til forskellige eksperimenter. Endelig har vi “Mændene i Sort”, som synes at ville lægge låg på det hele, men som med deres bizarre optræden nærmere skaber mere omtale.

Videnskabeligt orienterede ufo-forskere forsøger ofte at undgå dette mytologiske aspekt af ufologien. Men mytologi er et interessant område. Den udspringer af vores kultur, og studiet af den giver os viden om, hvad vi selv er.

Så mens vi venter på det ultimative bevis på, at intelligente væsner fra rummet er landet på Jorden, så er det kulturelle og mytologiske aspekt af ufologien nok til, at man bør interessere sig for den. □

Peder Schultz er en af UFO-Nyts flittige skribenter og oversættere.

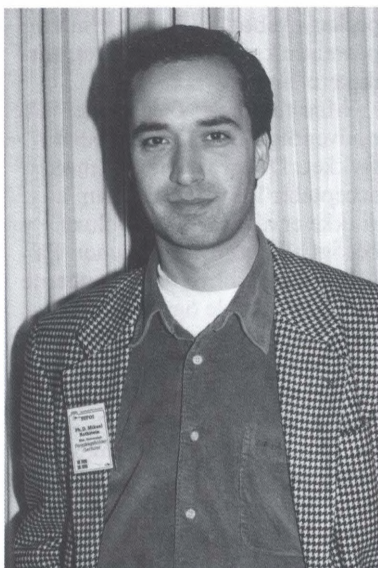
SUFOI 50 år

Redaktionen har inviteret medlemmer af repræsentantskabet, æresmedlemmer, venner af SUFOI m.fl. til at skrive en kort artikel om, hvilken observation eller begebenhed der har gjort størst indtryk på dem. Hvilken indflydelse deres interesse for ufoer har haft på deres liv gennem årene – hvis overhovedet nogen. Og evt. hvordan de ser SUFOI's aktiviteter i dag og i fremtiden. De første artikler i serien blev bragt i *UFO-Nyt* nr. 4, 2006.

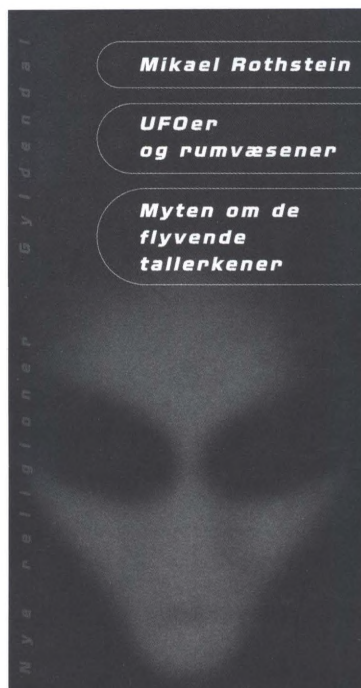
Forestillingen om ufoer

Min indfaldsvinkel til ufo-historierne er noget utraditionel i SUFOI-sammenhæng. Jeg har nemlig aldrig været medlem af foreningen, og har aldrig haft den samme form for nysgerrighed som de fleste ufo-interesserere. Mit udgangspunkt har været en faglig interesse for selve *forestillingen* om ufoer i betydningen ”rumskibe fra fremmede verdener”. Jeg har således, som nogle af *UFO-Nyts* læsere måske vil erindre, som religionshistoriker i en årrække studeret ufo-forestillinger som udtryk for moderne mytologi. Det betyder ikke, at jeg anser SUFOI for at være en menighed, men det betyder, at man fra mit faglige hjørne ikke kan undgå at se en klar sammenhæng mellem traditionelle mytiske og religiøse forestillinger, og så de moderne historier om rumskibe og menneskers møde med væsner fra andre verdener. Endvidere har jeg interesseret mig for, hvordan forestillinger af denne karakter glider ind i egentlige religiøse sammenhænge, hvor de bliver til deciderede ufo-religioner. Det har jeg bl.a. skrevet om i min bog *UFOer og rumvæsener – myten om de flyvende tallerkener* (Gyldendal

2000), men i det hele taget er der udkommet en lang række meget omfattende religionsvidenskabelige og sociologiske studier af den karakter de sidste ti år.

Mikael Rothstein (f. 1961), mag.art. & ph.d., lektor i religionshistorie ved Institut for Tverkkulturelle og Regionale Studier på Københavns Universitet. Her er Rothstein fotograferet ved SUFOI's jubilæumskongres i Lyngby den 1. november 1997. (Foto: Inge Svane)

Det emne, jeg har været mest fascineret af, er kontaktberetningerne, og i forlængelse heraf bortførelsehistorierne. Begge typer har rødder langt tilbage i Europas og Nærorientens religionshistorie og kan uden videre placeres i en række af forestillinger om men-

AF MIKAEL
ROTHSTEIN

neskers møde med det overmenneskelige eller ikke-menneskelige. Jeg har studeret, hvordan gamle fortællinger kommer igen i nye varianter, og hvordan de mennesker, der fortæller dem, præcis som deres forgængere tilbage i tiden har måttet kæmpe for at overbevise andre om deres beretningers sandhed. Der er fx store sammenfald mellem islams fortælling om, hvordan Muhammed modtog sin første åbning, og det som en lang række kontaktpersoner har beskrevet. Muhammed møder en engel, kontaktpersonerne møder rumfolk.

I det hele taget ser det ud til, at gamle religiøse myter danner ramme om kontaktberetningerne. I det gamle testamente er der fx en historie om, hvordan Abraham får besøg af tre engle i den øde egn, hvor han bor, og ser man nøjere efter, ligner fortællingen, hvad man kan læse i George Adamskis bøger om, hvordan han mødte folk fra Venus i en ørken. Det samme gælder Truman Bethurum, George King, Claude Vorilhon, Van Tassel og alle de andre.

Noget tilsvarende gælder *abduction*-historierne. Her er det

Truman Bethurum fortalte, at han i juli 1952 i Nevadas orken mødte mennesker fra planeten Clarion, som ikke kunne ses fra Jorden, "fordi den befandt sig bag Månen". Bethurum havde efterfølgende adskillige møder med rumfolkens kvindelige leder, Aura Rhanes, som bl.a. fortalte, at "Mars er et skønt sted. Ja, der er også mennesker dér, ligesom du og jeg, og alle planeterne har en atmosfære ligesom Jordens, og mange planeter er beboede."

typisk jødisk-kristen dæmonologi, der inspirerer, hvis ikke fortællingerne knytter sig til det før-kristne landbrugsamfunds traditionelle religioner. Det bedste eksempel på det sidste er naturligvis de mange paralleller mellem fortidens underjordiske væsener, der "bjergtog" mennesker og førte dem ind i kæmpehøje, og nutidens små grå væsener der gør det samme – blot er kæmpehøjen skiftet ud med en flyvende tallerken af nærmest tilsvarende form. Man kan ligefrem konstatere, at begivenhederne tænkes at finde sted på de samme tidspunkter og de nogenlunde samme steder som tidligere.

Bjergtaget: Da Hother, konge i Sverige og Danmark, var på jagt, blev han i en tæt tåge skilt fra sit jagtselskab, og han kom da til "en slags hytte, som tilhorte skovjomfruer".

(Olaus Magnus, 1555)

Alt i alt fremstår disse dele af ufo-fortællingerne som en moderne, teknologisk præget variant af gamle europæiske forestillinger. Der er derfor lige så lidt grund til at tage dem for pålydende, som der er grund til at tro på de gamle religioners fortællinger. Der er tale om myter med *sociale* funktioner, og i den forstand er de betydningsfulde, men at de skulle have noget på sig i anden forstand er – mildest talt – usandsynligt. Indtil videre savner vi således beviser, der bare modsvarer det, der skal til for at begrunde en parkeringsbøde! Ekstraordinære påstande kræver nemlig ekstraordinære beviser.

Men faktisk er beviser slet ikke nødvendige, når det kommer til stykket. Det er rigeligt, at man accepterer forestillingen om, at vi ikke er alene, og at vi bliver besøgt af fremmede væsener. På det grundlag bliver beretningerne nemlig plausible og skal ikke bevises. Også her ligner kontakt- og bortførelsesberetningernes måde at fungere på religionernes myter. Skal de kristne have bevist, at Jesus blev levende, efter at han var blevet henrettet for at være kristen? Nej – det er nok, at de accepterer denne myte som sand. I den forstand har ufo-forestillinger ofte mere med socialpsykologi og sociologi at gøre, end med hvad der angiveligt sker i luftrummet omkring os eller på øde markveje i en sen natte-time.

Når jeg har brugt en del fagligt krudt på emnet, skyldes det, at ufo-forestillingerne kan betragtes

som en slags religionshistorisk laboratorium, hvor man fase for fase kan følge tilblivelsen af bestemte ideer, og i forlængelse af dem grundlæggelsen af bestemte organisationer. Vil vi forstå, hvordan en traditionel religiøs forestilling blev udviklet, må vi tilbage i tiden og rekonstruere omstændighederne. På den måde kan myten om Jesus, der blev levende igen, fx kortlægges. Vi ved stort set, hvordan, hvorfor og hvornår mennesker fik denne ide og op-højede den til at være en virkelig begivenhed.

Med ufo-forestillingerne om kidnapning og kontakt kan tingene iagttages direkte og uden tiden som barriere. Man kan interviewe dem, der lancerer historierne, undersøge deres baggrund og følge konsekvenserne af deres virke. Man kan komme helt tæt på kidnapningsofre og studere dem ud fra alle betragtninger, og man kan kritisk sortere i det overvældende antal kilder, der vælter frem! På det grundlag kan man så langt bedre vende tilbage til fortiden og undersøge de gamle kilder. Det moderne laboratorium viser nemlig, hvad man kan forvente af det gamle materiale. Studier af mytekonstruktionen i nutiden gør det lettere at få indsigt i mytekonstruktionen fra fortiden.

I dag arbejder jeg i hovedsagen med religion blandt nomader i Borneos regnskov og de indfødte folk på Hawaii. I Borneos regnskov eksisterer forestillinger om ufoer ikke, men på Kilauea-vulkanen på Hawaii, tæt ved

Nogle bibelforskere mener, at profeten Ezekiels beretning om Gud i en ufolignende flyvende vogn er en hallucination.

Halemaumau-krateret, har jeg mødt folk, der ofrede til de gamle guder, såvel som til de rumvæsener man mener lander i området af og til. Jeg spurgte, om de havde noget med hinanden at gøre og fik svaret:

”Nej, rumvæsenerne kom først hertil i 1950’erne, men de gamle guder har ikke noget imod dem.”

Her har vi sagen i en nød-deskal! De nye myter passer i formen fint til de gamle, men de er netop nye. På Hawaii kom ufoerne først til, da de tidlige kontaktpersoners bøger var blevet populære.

Hjertelig tillykke til SUFOI! □

Fransk rumcenter åbner ufo-arkiver

Det franske rumforskningscenter CNES vil i 2007 åbne sine ufo-arkiver for offentligheden meddelte nyhedsbureauerne i de sidste dage af det gamle år. Det var en talsmand, dr. Jacques Arnould, for Det franske Rumforskningscenter CNES (Centre National d’Etudes Spatiales), der fortalte pressen om centrets fremtidige planer på ufo-området.

CNES blev dannet i 1961 som en statsejet kommerciel/industriel organisation med ansvar for det franske rumprogram i en europæisk sammenhæng. Rumcentret er placeret i nærheden af Toulouse i Sydfrankrig.

Dr. Jacques Arnould fortalte, at det er planen at lægge centrets omkring 6.000 rapporter om ufo-fænomener og andre ting ud online på internettet i slutningen af januar eller midt i februar. Dog vil man tilbageholde navnene på observatørerne for at beskytte dem mod chikane fra ”rumfanatikere”. Han tilføjede, at CNES havde indsamlet vidneudsagn og dokumenter til studiebrug og arkiv i næsten 30 år. De fleste beretninger er indsamlet af gendarmeriet, som i de enkelte sager har udarbejdet et officielt vidneudsagn. Andre beretninger er kommet fra piloter.

Det er udviklingen inden for teknologien i de seneste 30 år, der har været med til at fremme beslutningen om at lægge arkivet online. Offentliggørelsen på internettet vil formentlig ske via et link og en henvisning på Det franske Rumcenters officielle hjemmeside www.cnes.fr.

Undersøgelsesgruppens historie

Den afdeling af Det franske Rumcenter CNES, der siden starten i 1977 har beskæftiget sig med ufo-fænomener, fik navnet GEPAN – Groupe d’Etudes des Phénomènes Aérospatiaux Non identifiés. Gruppens arbejde blev overvåget af en videnskabelig kommission, og der var fra starten lagt op til et meget ambitiøst projekt, der da også fik publiceret en lang række rapporter og skrifter i sin levetid.

Undersøgelsesgruppen GE-

PAN blev i 1988 afløst af en ny gruppe ved navn SEpra (Service d’Expertise des Phénomènes de Rentrées Atmosphériques). Denne nye gruppe skulle i højere grad beskæftige sig med re-entry fænomener, dvs. de lysfænomener, der optræder i forbindelse med satellit-undergange, og når rumskrot i øvrigt brænder op i atmosfæren.

I 2000 begyndte SEpra så igen at fokusere mere på sin oprindelige opgave, nemlig ufo-fænomenerne, men dog med yderst begrænsede midler. Dette har måske været en for kontroversiel handling fra gruppens side, for allerede i 2001 besluttede rumcentrets generaldirektør sig for at tage undersøgelsesgruppen SEpra’s arbejdsopgaver op til revision og se nærmere på denne gruppes fremtid inden for CNES.

Med basis i de anbefalinger, man efterfølgende fik i CNES,

AF OLE
HENNINGSEN

nedsatte Det franske Rumfartscenter igen en undersøgelsesgruppe. Denne gang med navnet GEIPAN (Groupe d'Etudes et d'Information des Phénomènes Aérospatiaux Non identifiés). Som det ændrede navn antyder, skal man i GEIPAN i højere grad lægge vægt på informationer om gruppens arbejde.

Den nye undersøgelsesgruppe GEIPAN skal referere til ledelsen i rumcentret i Toulouse, og gruppens aktiviteter overvåges af den uafhængige og eksterne styrekomite COPEIPAN.

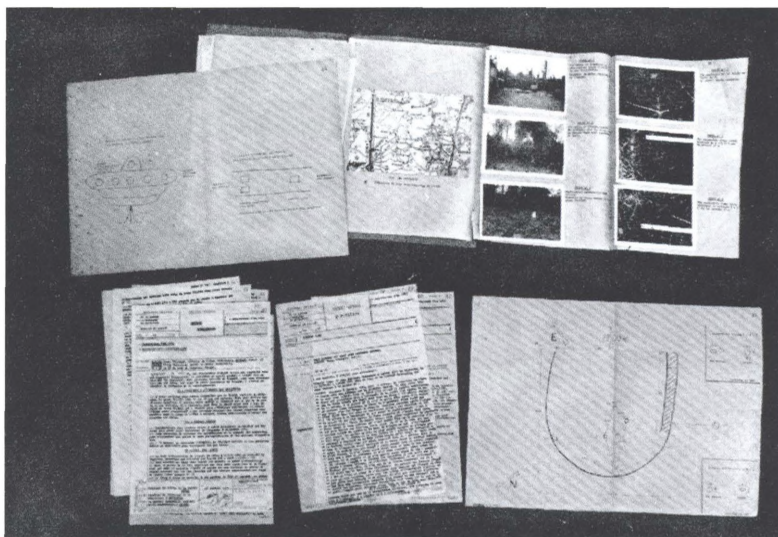
COPEIDAN står for Comité de Pilotage des Etudes et de l'Information sur les Phénomènes Aérospatiaux Non identifiés. Jo, de kan virkelig noget med navne, de franskmænd. Styregruppen har 15 medlemmer, der bl.a. repræsenterer franske civile og militære myndigheder som gendarmeri, politi, civile luftfartsmyndigheder og det franske luftvåben. Formanden for styregruppen er den tidligere leder af CNES, generaldirektør Yves Sillard.

Undersøgelsesgruppen GEPAN blev stiftet af CNES-ingeniøren Claude Poher, der var stærkt engageret i dette projekt, hvis formål var at undersøge ufo-fænomener. Claude Poher havde desuden en uddannelse inden for astronomi og astrofysik. Her instruerer Claude Poher en medarbejder ifm. efterforskning af ufo-rapporter.

GEIPAN's fremtidige opgaver

Det er naturligvis en af undersøgelsesgruppen GEIPAN's opgaver at indsamle øjenvidneberetninger om ufo-fænomener observeret fra jorden og fra luften, fortrinsvis rapporter som er modtaget hos gendarmeriet, politiet, civile luftfartsmyndigheder og luftvåbnet. GEIPAN skal endvidere analysere og efterforske – om muligt på selve observationsstedet – i et forsøg på at give videnskabelige forklaringer på de rapporterede observationer og arkivere disse sager, indsamlet på fransk territorium. Sagerne skal endvidere offentliggøres, og det er bl.a. i den forbindelse, at GEIPAN nu er i gang med at offentliggøre arkiverne

GEIPAN's offentliggørelse af dokumenter fra de seneste 30 års mere eller - måske især i visse perioder - mindre intensive arbejde afventes med stor interesse af ufo-interesserende verden over. Og det er formentlig dokumenter fra arkiverne af denne type, vi får at se på internettet.

med de sidste 30 års indsamlede franske ufo-rapporter.

Der er tale om et meget stort stykke scannings-arbejde af det enorme arkiv, hvoraf de fleste af de næsten 6.000 rapporter stammer fra øjenvidner på jorden. 6% af ufo-rapporterne stammer fra flybesætninger og piloter. Omkring 13% af hændelserne er indtil nu forblevet uidentificerede i GEPAN's og SEPRA's undersøgelser.

Videnskabelig tilgang til fænomenerne

Det har siden starten i 1977 været GEPAN-gruppens indstilling til arbejdet, at undersøgelsesarbejdet skulle gennemføres ved hjælp af strengt videnskabelige metoder, og dette videreføres af det nystartede GEIPAN. Gennem samarbejdsaftaler med andre forskere og institutioner har undersøgelsesgruppen adgang til de informationskilder og observationsdata, der er nødvendige for at kunne gennemføre undersøgelserne.

GEIPAN skriver på sin hjemmeside, at efterforskningen af fremtidige ufo-beretninger bl.a. vil omfatte øjenvidneberetninger i form af nedskrevne eller mundtlige rapporter til myndighederne. I interviews med øjenvidner vil man fastslå deres fysiologiske og psykologiske profil. Vurderingen af psykosociale faktorer fra det sociale miljø, fx hvad øjenvidnet læser, uddannelse og medieindfly-

delse indgår i undersøgelsen, da alle disse faktorer påvirker folks måde at opfatte og tolke forskellige fænomener på. Endelig registrerer man de fysiske omgivelser, hvor fænomenet fandt sted, inkl. analyse af evt. bevismateriale fra jordoverfladen, videooptagelser, fotografier, de atmosfæriske og astronomiske omstændigheder.

GEIPAN klassificerer hvert rapporteret fænomen i en af de fire kategorier:

- A – Definitivt identificeret
- B – Sandsynligvis identificeret
- C – Uidentificeret med baggrund i manglende data
- D – Uidentificeret

På sin hjemmeside www.cnes.fr/web/5038-geipan.php har GEIPAN en opgørelse over ufo-rapporter over hele verden. Af opgørelsen fremgår det, at 18% af rapporterne er identificerede med sikkerhed. 28% af ufo-rapporterne er sandsynligvis identificerede. 40% er ikke identificeret pga. manglende oplysninger. Endelig fremgår det af opgørelsen, at 14% af de rapporterede fænomener fortsat er uidentificerede.

Hvad skal man gøre?

Hvis man observerer et mærkeligt fænomen på himlen, som man ikke kan henføre til noget kendt fænomen, hvad skal man så gøre? GEIPAN's svar er, at man først og fremmest skal notere alle de

taljer ned så hurtigt og akkurat som muligt. I den forbindelse skal man især huske på nøjagtig dato, tid og hændelsens varighed. Den helt nøjagtige geografiske position med reference til landkendinger i landskabet. Fænomenets form, størrelse, farver, bevægelser m.v. Notere sig, om der var nogen form for støj eller anden form for oplysninger, som kunne være relevant i sagen.

Hvis fænomenet efterlader sig nogen form for synligt spor på jorden som fx ødelagt vegetation, må man naturligvis ikke træde rundt i det.

GEIPAN anfører yderligere, at der ikke kan udføres nogen form for meningsfuld analyse af tingene, hvis der ikke kan tages prøver i overensstemmelse med de opstillede kriterier. I den forbindelse ligner GEIPAN's retningslinjer fuldstændigt, hvad man normalt ser i div. tv-krimiserier mht. efterforskning af spor. Og i alle tilfælde råder GEIPAN da også til, at man straks skal rapportere sin observation til nærmeste politistation, der tager sig af det videre fornødne mht. udarbejdelse af en formel rapport, der videresendes til GEIPAN.

Som naturlige årsager til ufo-rapporter nævner GEIPAN bl.a. nordlys, dis- og tågefænomener, skyer, tornadoer og lyn. Af mere menneskeskabte fænomener, der kan være årsag til ufo-rapporter, nævnes: fyrværkeri, lasereffekter, forskelligartede fly-former og balloner.

Vi vil på *UFO-Nyts* redaktion følge offentliggørelsen af de franske arkiver med interesse og holde læserne orienteret, hvis der skulle dukke væsentligt nyt frem fra Det franske Rumcenters arkiver eller ved GEIPAN's øvrige aktiviteter. □

Udvalgte beretninger

I de seneste måneder har SUFOI via rapportskemaet på www.ufo.dk modtaget en del ældre og nyere ufo-beretninger, som vi her gengiver et udvalg af med observatørernes egne ord.

6933 Kibæk, januar/februar 1978/1979

Det skete, da jeg var barn, så episoden ligger en del år tilbage, og jeg og mine forældre kan ikke huske det nøjagtig årstal, dato og måned. Men selve hændelsen står meget tydeligt.

Jeg var 8 eller 9 år. Årstallet 1978 eller 1979. Det var vinter med sne. Vi mener, det er januar eller februar. Vores nabodreng og jeg var taget om for at slæde på en bakke i nærheden af hans hjem. Jeg havde min hund med. En gravhund, som jeg bandt til en pæl, der hvor vi slædede. Landskabet er her meget bakket. En stor bakke, der er delt af en lille vej. Vi slædede ned ad den lille bakke, så vi ikke skulle komme til at slæde ud på vejen.

Det er ved at være mørkt, da hunden giver sig til at pive og hive skræmt i snoren. Vi bliver selvfølgelig opmærksom på den og undrer os over, hvorfor den ter sig sådan. Nabodrengen siger så. Se der! – og peger op ad bakken på den anden side af vejen. Der er en stor rund lysende plet/cirkel, ca. 6-8 m i diameter, på sneen. Det var ligesom at se en kegle fra en

enorm stor lommelygte. Der var bare lige den forskel, at lyset ikke kom nogen steder fra. Der var ingen lysstråle nogen steder fra. Der var heller ingen lyd, dog undrer det mig, at hunden reagerede så stærkt, måske den har kunnet høre eller mærke noget, som vi ikke opfangede.

Hvordan lyscirklen kom der, så vi ikke, men den forsvandt bare på stedet. Altså så vi ikke noget, der fløj eller gled væk. Den forsvandt lige så pludseligt, som når man trykker på en lyskontakt. Den var der allerhøjest 3-4 minutter. Sikkert mindre, men det føltes længe. Jeg var nu lige så skræmt som min hund og løb hurtigt hjem. Ligeledes gjorde nabodrengen.

Da jeg kom hjem, var jeg helt ude af den, rystede og græd, vidste jo ikke hvad dette var, og begge mine forældre kunne både se og mærke, at jeg havde været ude for noget. Der havde skræmt mig. Jeg forklarede mine forældre det lige så snart, de havde fået beroliget mig lidt. De ville derom med det samme for at se, om der var spor efter noget, måske i sneen.

Jeg var rædselsslagen. Ville ikke være alene hjemme, men

bestemt heller ikke med derom igen. Enden af det blev dog, at vi gik derom igen. Måske en halv til hel time senere. Der var intet spor efter hverken mennesker eller andet i sneen. Sneen var heller ikke smeltet.

Resten af min barndom var jeg bange for at cykle forbi dette sted, når det var mørkt, så et stort indtryk har det gjort at se for mig noget uforklarligt. Hvad det var, ved jeg ikke, men da lyset ingens teds kom fra, har jeg haft svært ved at finde ud af, hvad det var. Det kan ikke have været biler, da de umuligt kan lyse derop.

Her sidste år mødtes jeg igen med nabodrengen, og jeg sagde... kan du huske da...., ja det kunne han. Og mine forældre kan også huske, da jeg kom hjem og var skræmt.

8766 Nørre Snede, 27. december 1995

Det er efterhånden ved at være mange år siden, men det er en oplevelse, jeg aldrig glemmer. Vi var 5 kammerater, der skulle til halbal i Jelling. Vi havde aftalt at mødes ved en af dem til en øl, inden vi skulle afsted.

Vi mødtes ved kammeraten ca. 20.00. Jeg havde ikke selv nogen øl med, så en klassekammerat og jeg blev enige om at gå ned på Statoil-tankken, som ligger i krydset. Huset, hvor vi var, ligger op til den lokale sportsplads, og derfor ville vi lige smutte over den for at skyde genvej.

Da vi var nået halvvejs over fodboldbanen, fik jeg øje på noget mærkeligt på himmelen. Lige over vores hoveder var en sølvfarvet, ovalformet genstand. Den var mørkelagt, dog var der genskin fra gadelys eller lignende. Jeg stoppede op og spurgte min kammerat om, hvad det var. Vi blev hurtige enige om, at det ikke var et fly eller lignende. Genstanden var lydløs.

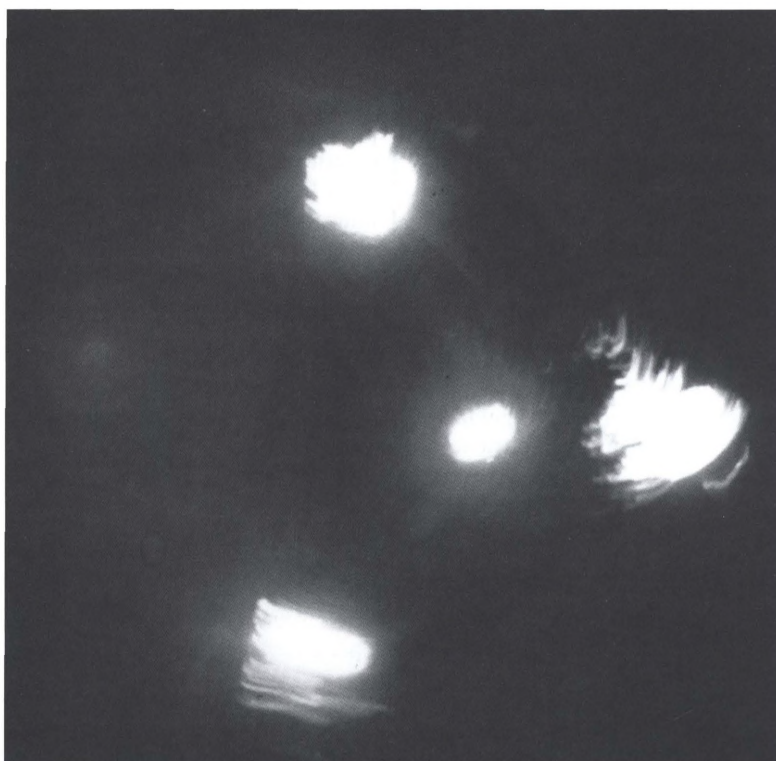
Efter at have observeret genstanden i ca. 5 min. gik vi videre. Efter at have gået nogle meter blev vi opmærksomme på, at genstanden bevægede sig i samme retning, som vi gik. Vi stoppede igen, det samme gjorde genstanden. Vi kiggede et min. eller to. Efter at genstanden havde bevæget sig, vil jeg skyde afstanden til ca. 200-800 meter. Vi var nu blevet så utrygge ved situationen, at vi satte i løb og fortsatte ned og købte vores øl. Da vi havde handlet, gik vi samme vej tilbage. Vi kiggede igen op på himmelen, men nu var genstanden væk. Vi fortsatte tilbage til de andre kammerater og fortalte historien. Det er mange år siden, men den har indprintet sig.

2800 Lyngby, 4. august 1996

Observation er en del år gammel, men jeg skrev forløbet ned og er efter en diskussion med kolleger blevet overtalt til at berette om den: Dato for observationen er 4. august 1996.

Kl. ca 18.20 Ermelundsstien ved Lyngby (2800) umiddelbart syd for Statoil-tankken på Klampenborgvej så jeg en ufo (ufo for mig at se, idet jeg aldrig har været i stand til at finde en "naturlig/rational" forklaring på observationen).

Jeg blev tricket af lyden af et fly, som fik mig til at se op (har altid interesseret mig for fly, har selv svæveflyjet i mange år, og det er for mig en helt almindelig adfærd at kaste et blik opad, når et fly passerer). Det aktuelle var en turbo-prop, formentlig F50. Samtidig med, at jeg så flyet,

Observatørerne i Gørding så i december 1997 et objekt, der lignede dette fotografet i Belgien i 1990.

så jeg noget næsten lodret over mig, som virkede kugleformet og metallic-farvet, formentlig lavere end turbo-prop flyet (men svært at bedømme). Begge (fly & ufo) ændrede i et vist omfang retning under observationen, flyet til mere vestlig retning, ufoen til mere nordlig retning. Deres "kurskrydsninger" skete i en ca. 90 grader vinkel.

Ufoen drejede mod N/NV (skønnet) og forsvandt med noget, der lignende høj hastighed, idet den, jo længere den kom bort, mere og mere lignede en oval figur (kan sagtens være korrekt, selv om jeg oprindelig opfattede en kugleform; det var næsten lodret nede fra). Under forløbet, hvor den hurtigt bevæger sig bort, opfatter jeg dens flyvning som med skiftende hastighed, eller som delfinflyvning. Uden tidtagning opfatter jeg forløbet som varende 15-20 sekunder, måske lidt mere.

6990 Gørding, december 1997

Jeg og min søster kørte for nogle år siden på en lille landevej uden for landsbyen Gørding i Vestjylland. Da vi begge lagde mærke til et objekt, som så ud til at svæve i luften inde over nogle marker længere fremme på vores højre side.

Efter at have holdt øje med objektet et par hundrede meter standsede vi bilen og gik begge ud for at se, hvad det var. Det, der slog os mest, var, at den stod fuldstændig stille i luften uden at lave den mindste lyd. Den var forholdsvis stor. Det er lidt svært at bedømme størrelsen, da vi ikke ved, hvor langt væk den faktisk var, men vil skyde på omkring på størrelse med en mellemstor flyver. Objektet lå vandret i luften, var trekantformet, sort og havde hvide lys i hvert hjørne samt et rødt lys i midten.

Efter at have studeret objektet i et par minutter begyndte det pludseligt at flyve mod venstre for derefter at forsvinde med en utrolig hastighed. Vi har siden da diskuteret dette mange gange, og vi er aldrig før kommet til enighed om, hvad det faktisk var, indtil jeg så dette billede i et tv-program og kunne genkende objektet fra den vinteraften. Efter at have vist det til min søster er vi begge enige om, at det var netop sådan et objekt, som vi har set.

6500 Vojens, 29. september 2006

Er på vej til arbejde kl. 06.13. Cykler på cykelstien mellem Vojens og Haderslev, nærmere betegnet mellem landsbyerne

Styding og Hammelev. Det er meget mørkt, men dog stjerneklart. Pludselig kommer der et skarpt lys bagfra – tror det er en lastbil på vejen, der kører med projektorlysene tændt. Dog er der ikke en lyd, og der er heller ingen lastbil.

Ser så en orangerød kugle komme lidt skråt bagfra min højre side (sydvest) flyve lige over mig for så at forsvinde over buskene/træerne, der står på min venstre side (nordøst). Der er ingen lyd – ingen skarpe lys – ingen hale, kun kuglen. Synet varer max. 3 sek., for da jeg kommer fri af buskene (ca. 15 sek. senere), er der intet at se. Et min. senere kommer en modkørende cyklist, som stopper mig og spørger, om jeg har set det meget skarpe lys på himlen – må svare, at jeg kun har fået det skarpe lys bagfra, og at jeg har set en rødorange kugle flyve over. Han har ikke set kuglen. Vi bliver enige om, at det må være en ufo, og at den ikke var så højt oppe endda – jeg vil umiddelbart skyde på 400 meter oppe og størrelsen svær at bedømme, men idet den flyver over? Udstrakt arm – på størrelse med en tokrone. Månen var større og stjernerne meget mindre.

Det var ikke noget fra flyvestationen. Det er jeg og den modkørende cyklist enige om.

4060 Kr. Såby, 2. november 2006

Jeg kom kørende ud fra en lille by (Kr. Sonnerup), hvor jeg først ser en rødlig genstand på himlen N-V retning ca. 30 grader over horisonten, som jeg troede var en nødraket fra en båd, der var i havnsnød på Isefjorden.

Der kom yderligere to rødlige genstande til syne. De danner en 1/4 af en cirkel. På det her tidspunkt drejer jeg mod nord ad hovedvej 53, som går til Frederikssund, og kan se dem begynde at tage en anden kurs, men bliver forstyrret af en lille skov (Strandskoven), så først, da jeg er kommet 2/3 gennem skoven, kan jeg se, at de har skiftet retning og befinder sig nu over en anden skov (Ryeskov) N-Ø retning ca. 25/30 grader over horisonten.

Jeg er nu kommet helt fri af skoven og kan se, at nu er der kun to tilbage, og de er på vej ud over Isefjorden igen. De begynder nu på at tænde og slukke skiftevis og samtidig bevæge sig vertikalt og

bevæge sig mod nord. Jeg følger dem så helt frem til Ejby, hvor min søn er hos nogle venner, hvor jeg henter ham. Da han kommer ud til bilen, viser jeg ham dem. Og vi kører ud, hvor vi kan få frit udsyn. Vi følger dem så længe, de er på himlen. De forsvinder så i nordlig retning.

Jeg vil bruge min søns udtryk på den her oplevelse: Syret!

9632 Møldrup, 21. november 2006

Det var skyet og tæt på at blive mørkt, og enkelte stjerner kunne ses på himlen. Jeg kiggede ud af kvistvinduet fra min stue og så en lysprikk på himlen, der næsten lignede en fyrværkeriraket, der var på vej mod toppen for at eksplodere. Jeg tænkte umiddelbart ikke nærmere over det, da det efterhånden er normalt på denne tid af året, at folk begynder at prøve deres fyrværkeri af, og det sker ofte i den retning i ca. samme højde (10 grader over horisonten) og lysintensitet. Jeg kiggede alligevel, fordi jeg ventede på eksplosionen. Den eksploderede dog ikke efter ca. 5 sekunders observation og blev sært nok hængende ca. på samme sted på himlen.

Da jeg kiggede nærmere, havde genstanden noget, der lignede blinkende trafiklys, og jeg troede derfor, at det var en flyver, der var kommet langt ned, men den bevægede sig ikke rigtig ud af stedet, som en flyver gør. Genstanden virkede til at være omkring 0,5 km væk, baseret på lysstyrken på typiske flytrafiklys.

Min nysgerrighed blev for alvor vakt, da jeg opdagede, at den dansede uroligt og tilfældigt rundt på stedet på en måde, som hverken en flyver eller helikopter kan gøre. Jeg kunne se, den bevægede sig, fordi jeg kiggede gennem grenene på vores bladløse birketræ i haven. Det var endnu lyst nok til at skelne grenene fra himlen. Jeg åbnede vinduet for at kunne se den tydeligere og observerede bevægelserne i omkring et halvt minut. Bevægelserne var ca. en fingerbredde store, som når man holder sin pegefinger ud i strakt arm. Der var skyet på det område, hvor genstanden befandt sig.

Jeg løb nedenunder og kaldte på min mor, og jeg løb herefter ned i indkørslen for at studere genstanden, som jeg vurderer nok var mellem 0,5 og 1 km væk og stadig ca. 10 grader over ho-

risonten. Vi observerede begge genstanden i et par minutter og så flere af de usædvanlige bevægelser. Vi var begge enige om, at det ikke var nogen almindelig flyver.

Genstanden blinkede i en rytme på 4 eller 5 blink skiftende mellem røde og hvide lys placeret i en rhombeform i hvert af dens 4 hjørner og et ekstra lys i midten. Blinkene var symmetriske, og hver cyklus varede omkring 2 sekunder. Det lignede stadig trafiklys, men virkede lidt mere "avanceret" og en smule kraftigere.

Jeg løb derefter ind efter en kikkert og ind efter min far. Da jeg kom ud igen, var genstanden blevet svagere og var på vej ned bag træerne mod syd. Igennem kikkerten kunne jeg ikke rigtig se flere detaljer, end da jeg først så den, og det var for mørkt til, at jeg kunne se en form. Jeg gætter på, at den nu var mellem 2 og 5 km væk.

Desværre kunne min far ikke se noget, og genstanden var nu ca. lige så svag som en stjerne. Min far og mor gik herefter indenfor igen. Jeg gik længere op ad vejen mod sydøst for at blive fri for træerne, så jeg kunne få udsyn ud over en mark mellem to gårde ned til ca. 2 grader over horisonten.

Genstanden var nu så langt væk, at jeg gennem kikkerten kun kunne fange enkelte glimt. Jeg kiggede regelmæssigt rundt for at tjekke, om der kunne være flere genstande i andre retninger, men der var ikke nogen.

Efter ca. 3-4 minutter fangede jeg et par glimt af den ca. 6-8 grader over horisonten på vej mod skyerne, og så forsvandt den.

Da vi bor på landet, er det svært at bedømme, om der var lyd, da der kører landbrugsmaskiner og biler rundt i det fjerne, så evt. lyd fra genstanden ville være svær at adskille fra andre lyde, men jeg kunne ikke høre noget fra den retning. En helikopter ville have larmet meget mere.

Hadde genstanden ikke bevæget sig, som den gjorde, havde jeg troet, det var en almindelig flyver eller en helikopter. Faktisk troede jeg senere, den var på vej tilbage, men dette var en almindelig flyver på vej mod nord-nord-øst, og dens trafiklys skiftede mellem hver side af vingerne.

5000 Odense C, 9. december 2006

Da objektet observeres, tror jeg først, at det er et stjernesud og

siger til min søn, at han skal se, men et splitsekund efter ombestemmer jeg mig, fordi lyset ikke er hvidt, og legemet er stort, men svagt oplyst og med et rødt/orange område i midten. Derfor tror jeg, det er en satellit, men legemet bevæger sig meget hurtigt af en satellit, så jeg undres.

Da legemet så et sekund senere laver et naturstridigt skarpt sving i den voldsomme hastighed, som legemet havde, må jeg give op. Jeg ser ofte stjernesud, flyvemaskiner og satellitter. Havde legemet bare fløjet i den samme lige bane, så havde jeg stadig spekuleret på, hvad det var, men havde ikke skrevet til jer.

Men dette legeme var enten meget stort, eller fløj i lav højde fuldstændigt lydløst, så det var ikke drevet af en forbrændingsmotor, i hvert fald ikke som vi kender den. Det var et cirkelrundt legeme, med et ikke særlig lyst omrids og med et orangerødt centrum, som udgjorde ca. 1/4 del af diameteren, og det var heller ikke særlig oplyst. Et stjernesud eller en satellit lyser meget kraftigere og klarere. Legemet blinkede ikke, lysene var konstante og svage.

Legemets bevægelse på himlen var unaturlig. Hastigheden var meget stor, ca. 45° på 3-4 sek., men højden var svær at afgøre, så hastigheden kan ikke umiddelbart beregnes. Legemet fyldte meget mere på himlen end et fly, måske som et rutefly i 2-3 km højde, men det var ikke et fly. Formen var cirkelrund.

Legemet foretager en drejning venstre om sin bevægelsesretning og krydser sin egen tidligere flyveretning i en vinkel på ca. 90° og forsvinder.

Jeg har tidligere set lyskegler lave lignende hurtige bevægelser på himlen, og det vil være min eneste naturlige forklaring. Men dette var ikke en lyskegle, legemet var faktisk meget svagt oplyst, og der var ingen lyskegle eller lysspor fra bevægelsen. Bevægelsen var så hurtig, og drejningen blev foretaget i en hastighed, som ikke kan foretages af en flyvemaskine, det er udelukket.

Januar 2007

De første beretninger i det nye år kom alle sammen mandag den 8. januar og omhandler mere eller mindre om det samme fænomen på himlen set forskellige steder fra.

• Amager, kl. 18.03.

Den første beretning er fra en 32-årig mand fra Amager, der fortæller: "Var på vej hjem efter gåtur med min hund, da jeg så oppe på himlen ved ca. 18.03-tiden ca. 100 m fra mig over lyskrydset ved Italiensvej og Backersvej på Amager så noget, der fløj væk med meget høj fart. Der var igen lyd. Kom til syne i øst og forsvandt i sydøst. Der var lige som to runde ringe bag på (ligesom når man ser ind i en jet-motor) med blå lys i midten med en hvid ring omkring, og da det fløj væk, blev det blå mere orange. Gik over i noget, som lignede en hvid stikflamme omkring 2 meter efter den. Lyset var meget tydeligt, og det hele tog omkring 3 sek. Meget mærkelig oplevelse."

• Egebjerg på Falster, kl. 18.10.

En observatør fra Egebjerg, øst for Nykøbing F. fortæller: "Kører i bil ad Egebjerg vej og ser ca. kl. 18.10 ud til venstre (sydvest) et meget kraftigt 'stjernesud'. Men vel at mærke meget kraftigt. Grønt. Varighed 3-5 sek. Forsvandt i østlig retning. Jeg har set mange stjernesud, men aldrig så kraftigt. Har set noget tilsvarende i sommers, men fik aldrig rapporteret det. Der var det næsten samme lys. Der var bare to, der parallelt så ud til at styrte mod jorden på den vestlige himmel, nok til vi var lige ved at starte bilen og se efter. Håber at høre, om der er andre, der har undret – eller som vi – glædet sig over et spændende fænomen på himlen. Min 9-årige søn, der så det i længst tid, mener også, det skiftede fra rund til firkanter. Men meget kraftigt grønligt 'stjernesud'. Kan der forekomme farveforskel på de partikler, der brænder op i atmosfæren?"

• Roskilde, kl. 18.30.

En 23-årig kvinde beretter om sin og en venindes oplevelse: "I går aftes da jeg tog hjem fra arbejde, kiggede jeg på himlen og så, at det var stjerneklart. Pludselig ser jeg 6-7 lyse pletter, der bevæger sig fra nord mod syd i en V-form. Farven var hvid/lysegrå. Jeg siger til min kollega, at det var da mærkeligt, at der flyver fugle nu, når det er mørkt. Det var ca. 18.30 i Roskilde. Min kollega kigger også op og får øje på det samme som mig, men det flyver så stærkt, at det ikke kan være fugle. Observationstiden er ca. 10 sek. Og inden

vi når at sige mere, kan vi ikke se dem for taget på bygningen. Mens jeg taler til min kollega, skifter det, der flyver i formation. De to bagerste flyver ind i midten. Nu tror jeg ikke på flyvende talerkner, men det var godt nok et mærkeligt syn, og det fløj meget højt oppe og hurtigt. Det var helt stille, og vi kunne intet høre af lyd, så det kan ikke have været svaner fx. Vi følte det meget mystisk og skyndte os ind i vores biler og kørte hjem."

Hvad så observatørerne? Med de angivne tidspunkter, der kan variere, ser det ud til, at det er det samme fænomen – eller sammenhængende fænomener – der er observeret tre forskellige steder fra i det østlige Danmark denne aften.

Ud fra beretningerne er det ikke muligt entydigt at bevise, hvad der er observeret. Umiddelbart virker stjernesud dog som en af de mest plausible forklaringer. De tre rapporter er derfor også videresendt til Astronomisk Selskabs Meteorsektion, der indsamler observationer af meteorer og viderebringer dem til The International Meteor Organization (IMO).

Det kan ikke afvises, at det observerede kan være en del af årets første stjernesudssværme, Kvadrantiderne, der almindeligvis vil være på banen mellem den 1. og 6. januar. Sværmen går også under navnet Bootiderne, fordi dens radiant (udstrålingspunktet) ligger i stjernebilledet Bootes (Bjørnevogteren). Den 8. januar viste Månen sig på den østlige himmel ved 22-tiden, og stjernebilledet Bootes dukkede op i nordøst ved 23-tiden. Maksimum af stjernesud i denne sværme lå ved midnat natten mellem d. 3. og 4. januar. Fuldmånen og vejrtilstanden har dog gjort det vanskeligt at se især de svage stjernesud.

Hver eneste klar aften eller nat er der dog mulighed for at se stjernesud. Stjernesuddene opstår, når Jorden bevæger sig gennem et område af sin bane omkring Solen, hvor gamle kometrester befinder sig.

Sidste nyt

Det er efterfølgende blevet bekræftet, at Astronomisk Selskabs Meteorsektion har modtaget fire rapporter fra 8. januar med en tidsangivelse inden for en lille time i forhold til rapporterne, der blev modtaget af SUFOI. Des-

uden foreligger der et foto fra et automatisk kamera. Dette webkamera drives af Anton Norup Sørensen fra Astronomisk Observatorium under Niels Bohr Institutet på Københavns Universitet. Læs mere om dette på: www.astro.ku.dk/~norup/webcam/

Der har den 8. januar 2007 været flere observationer af lysfænomener på himlen inden for en times tid. Visse af disse kan nu med sikkerhed henføres som stjerneskud/ildkugler langt inde over Sverige eller Østersøen.

En oversigt over øvrige indberetninger kan ses under *Observationsoversigt* på www.ufo.dk

Piloter ser ufo-fænomen

Piloter: Mystisk tallerkenformet objekt over lufthavnen Luffartsmyndigheder: Sandsynligvis besynderligt vejrfænomen

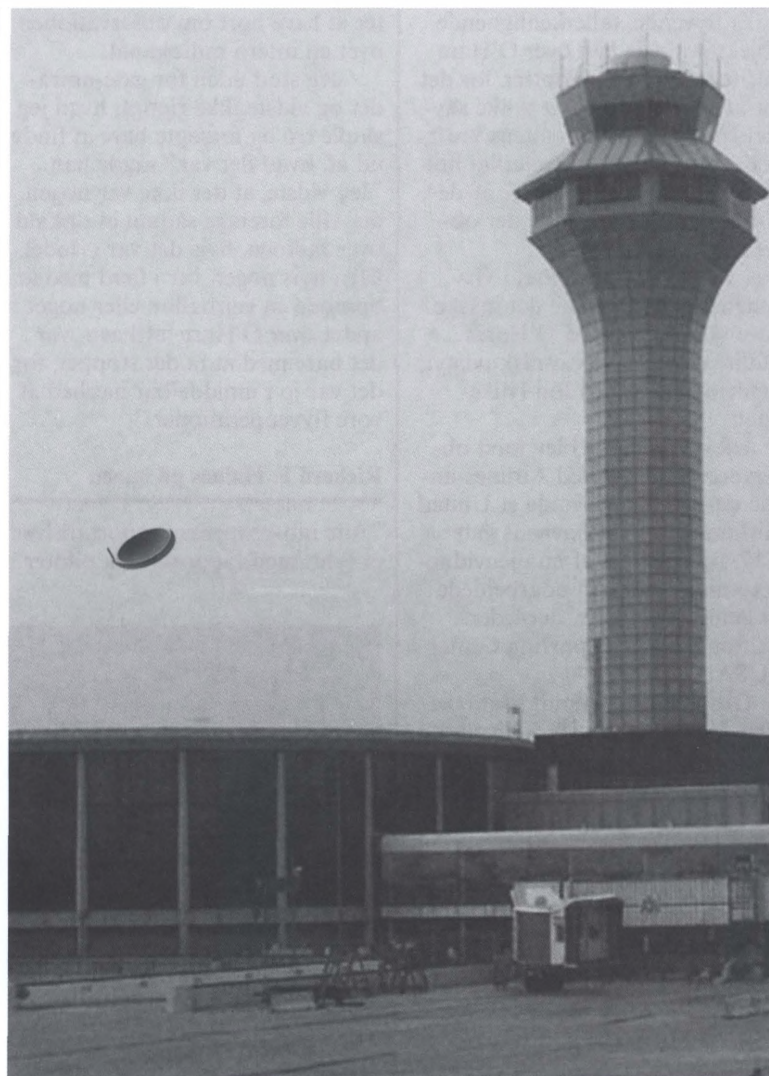
Der var gang i ufo-diskussionen allerede fra starten af det nye år, hvor dele af pressen og diskussionsgrupperne på internettet var fyldt med indlæg om observationen af et flyvende objekt over den travle internationale lufthavn O'Hare i Chicago i USA.

De centrale luftfartsmyndigheder (FAA) siger, at der sandsynligvis var tale om et usædvanligt vejrfænomen, medens ansatte hos flyselskabet United Airlines – herunder også piloter – vil sværge på, at de observerede et mystisk tallerkenformet objekt svæve over O'Hare lufthavnen den 7. november 2006. Objektet havde ingen lysføring, fortæller de ansatte i United Airlines. Det svævede over en lufthavnsterminal, før det strøg op gennem skydækket.

Flyvelederne så intet

FAA (Federal Aviation Administration) bekræftede, at en overordnet medarbejder fra flyselskabet United Airlines havde kaldt kontroltårnet i O'Hare lufthavnen og spurgt, om nogen dér havde observeret en diskosformet genstand, som drejede rundt. Men flyvelederne havde intet observeret, og et foreløbigt tjek af radaren viste intet ud over det sædvanlige, meddelte FAA's talskvinde, Elizabeth Isham Cory:

"Det er vores teori om sagen, at der er tale om et vejrfænomen. Den omtalte nat havde i den relation perfekte atmosfæriske betingelser i form af et lavt skydække og en masse lufthavnslys. Når lysene skinner op på skyerne, kan man somme tider se besynderlige

ting. Det er ikke noget, vi undersøger."

En talskvinde fra flyselskabet United Airlines, Megan McCarthy, sagde, at medarbejdere fra selskabet ikke erindrer at have

diskuteret en sådan sag fra den 7. november.

En af O'Hare lufthavnens flyveledere, Craig Burzych, tog det fra den lidt mere humoristiske side og sagde, at det simpelthen

AF OLE
HENNINGSEN

(Tegning: Bo
Møller Hansen)

var uacceptabelt at flyve 7 millioner lysår frem til O'Hare og så måtte vende tilbage, fordi ens gate i lufthavnen var optaget.

Chicago Tribune med nyheden

Det var Jon Hilkevitch fra avisen *Chicago Tribune*, der bragte sagen frem for offentligheden den 1. januar 2007 med overskriften: "Noget på himlen: En fugl? Et fly? En ... UFO?"

Jon Hilkevitch skrev, at når offentliggørelsen sker den 1. januar, lyder det nærmest som en dårlig nytårsspøg. Men en gruppe ansatte ved et flyselskab insisterer på, at det er ramme alvor, og at det oprører dem, at hverken deres chefer eller FAA vil tage dem alvorligt.

Et flyvende, tallerkenlignende objekt svævede lavt over O'Hare lufthavnen i flere minutter, før det for af sted gennem det tykke skydække med en sådan intens kraft, at det efterlod et besynderligt hul i skydækket, fortalte nogle af de United Airlines-ansatte, der observerede fænomenet.

Uanset, hvad objektet i virkeligheden var, kunne det måske have skabt ravage på O'Hares radar og andet elektronisk udstyr, sagde de ansatte til Jon Hilkevitch.

Ufo-fænomenet blev først observeret af en United Airlines-ansat, der var ved at guide et United Airlines-fly til lufthavnens gate C17, fremgår det af en øjenvidneberetning, som han udarbejdede til Peter Davenport, der leder National UFO Reporting Center i USA.

Observationen fandt sted i næsten dagslys ca. kl. 16.30 lige før solnedgang. Alle vidnerne fortæller, at objektet var mørkegråt og velafgrænset i forhold til skydækket. Den anslåede størrelse varierer lige fra små 2 meter til godt 7 meter i diameter, og der var ingen lys at se.

Uden en lyd

Flere sagde, at det lignede en roterende frisbee, medens andre sagde, at det ikke så ud til at rotere. Alle var imidlertid enige om, at der ingen lyd kom fra objektet, og at det stod stille nedenunder skydækket i små 600 meters højde, indtil det fløj op i skyerne.

"Jeg er ellers ret videnskabeligt indstillet af naturen, og jeg forstår

ikke, hvorfor rumvæsener skulle svæve over en travl lufthavn," sagde en mekaniker fra United Airlines. Han var i cockpittet på en Boeing 777, som han var ved at taxie til en vedligeholdelses-hangar, da han observerede det metallisk udseende objekt over Gate C17.

"Men jeg ved, hvad jeg så, og hvad en hel del andre mennesker så meget klart, og det var bestemt ikke noget jordisk luftfartøj," sagde mekanikeren.

En anden medarbejder fortalte, at en af de øvrige observatører tilsyneladende var rystet over observationen og næsten følte noget religiøst over det.

En af lederne fra United Airlines berettede, at han løb uden for sit kontor i lufthavnens Hal B efter at have hørt om observationen over en intern radiokanal.

"Jeg stod uden for gate-området og vidste ikke rigtigt, hvad jeg skulle tro og forsøgte bare at finde ud af, hvad det var," sagde han.

"Jeg vidste, at der ikke var nogen, der ville foretage sådant et opkald over radioen, hvis det var svindel. Men hvis nogen var i færd med at opsende en vejrballoon eller noget andet over O'Hare lufthavn, var det bare med at få det stoppet, for det var jo i umiddelbar nærhed af vore flyveoperationer."

Richard F. Haines på banen

"Alle ufo-gruppers rapportarkiver er fyldt med rapporter fra piloter

om observationer af uidentificerede fly og andre mærkværdigheder, der har indvirket på navigationsudstyr om bord på flyene. Hvad enten nogle af ufo-hændelserne er virkelige eller blot resultatet af den enkeltes personlige opfattelse af tingene, mener eksperter, at denne type hændelser udgør en sikkerhedsrisiko for piloter og deres passagerer. Der har været dokumenterede tilfælde, hvor sikkerheden synes at have været i fare, og vi kommer mere og mere til det standpunkt, at vi har at gøre med et intelligent fænomen."

Sådan sagde Richard F. Haines i en kommentar til hændelsen ved Chicagos lufthavn O'Hare.

"Vi må være på forkant med udviklingen, før et fly styrter ned," tilføjede Richard F. Haines, der er tidligere chef ved Space Human Factors Office ved NASA's Ames Research Center.

Richard F. Haines er nu i gang med at undersøge hændelsen og har fastslået, at der ikke blev opsendt vejrballoon i omegnen af O'Hare den 7. november 2006.

"Det er desuden absurd, hvis militæret skulle foretage testflyvninger så tæt på lufthavnen," sagde han.

Alle vidner til O'Hare-hændelsen fortalte, at de ud fra objektets optræden og flyvekaraktistika, var sikre på, at der ikke var tale om et fly, en helikopter, en vejrballoon eller andet kendt luftfartøj.

Richard F. Haines har i mange år efterforsket pilot-observationer og kendes i Danmark bl.a. som foredragsholder ved SUFOI's Kongres i Lyngby i 1997. Her ses Haines (tv.) i samtale med Ole Henningsen.
(Foto: Kim Møller Hansen)

United Airlines bekræfter ikke rapport

Vidnerne er ikke sikre på, hvad der svævede i lufrummet, men de er oprørte over, at ingen tilsyneladende indtil nu har taget dem alvorligt.

En talskvinde for United Airlines sagde, at der ikke foreligger nogen rapport hos flyselskabet, og at ledere i selskabet ikke husker, at en sådan sag har været diskutert.

"Der findes intet i vagthavendes logbog, der ellers anvendes til at notere usædvanlige hændelser," sagde talskvinden Megan McCarthy.

Ikke desto mindre blev piloterne om bord på et United Airlines fly, der bakkede ud fra Gate C17, af andre United Airlines medarbejdere gjort opmærksom på fænomenet. Og en af piloterne åbnede sideruden i cockpittet for at få et bedre udsyn til objektet, der blev anslået til at svæve ca. 450 meter over jorden. Objektet blev pludselig set skyde lodret op gennem det solide skydække, som luftfartsmyndighederne bekræfter var i en højde på knapt 600 meter på det pågældende tidspunkt.

"Det så ud, som om der var en, der lavede et hul i himlen," som en af de ansatte i United Airlines udtrykte det.

Vidnerne fortalte, at det var svært at holde øje med objektet, da det strøg gennem de tætte skyer. Det efterlod sig et åbent, klart hul i skydækket, sagde de og tilføjede, at hullet forsvandt indenfor nogle få minutter.

Øjenvidnerne fra United Airlines udtalte sig til Jon Hilkevitch fra avisen *Chicago Tribune* under løfte om anonymitet. Nogle af dem fortalte, at de var blevet interviewet af overordnede fra United Airlines og var blevet bedt om at nedskrive deres beretninger og tegne, hvad de havde observeret. De var endvidere blevet rådet til ikke at omtale det observerede.

FAA, De centrale Luftfartsmyndigheder, forklarede Jon Hilkevitch, at de ikke havde nogen form for oplysninger om den påståede ufo-observation. Men FAA skiftede straks standpunkt, da avisen bad myndighederne om aktindsigt og fremlagde en såkaldt Freedom of Information Act-anmodning.

En intern undersøgelse hos FAA af båndoptagelser fra den

pågældende dag bragte et opkald frem i lyset, hvor en overordnet fra flyselskabet United Airlines kontakter en af FAA-lederne i lufthavnens kontroltårn. FAA er dog stadig af den opfattelse, at der var tale om en slags vejrfænomen.

Siden offentliggørelsen den 1. januar 2007 har adskillige været involveret i en mere tilbundsående undersøgelse af sagen. Dette gælder i høj grad Jon Hilkevitch fra *Chicago Tribune*, Richard F. Haines og Peter Davenport fra National UFO Reporting Center i USA, hvis undersøgelser og udmeldinger er anvendt som kilder i denne omtale.

Der har været en omfattende diskussion af de offentliggjorte aspekter af sagen i diskussionsgrupper på internettet. Bl.a. har debatten drejet sig om, hvilke former for kræfter der i givet fald skal til, for at der kan dannes det rapporterede hul i skydækket. Nye oplysninger i sagen tyder på, at der muligvis er taget mindst et billede med en mobiltelefon af fænomenet den 7. november. Billedet er dog endnu ikke offentliggjort.

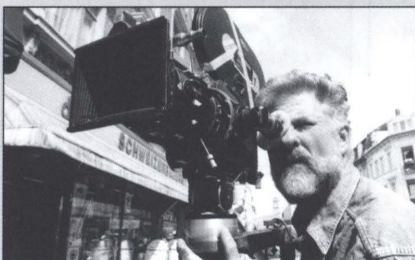
□

Foredrag:

Forfulgt af lysende kugle

"Vi bliver forfulgt af et kraftigt lys på vores styrbords side - samme højde - samme hastighed! Vi kan ikke identificere noget, kun en lyskugle, en stor lyskugle!" Sådan lød det over radioen fra kaptajn Kahn i en Hawker Siddeley 748 fra Guyana Airways. Fænomenet blev set i 1981/82 af mere end hundrede mennesker, heriblandt piloter og kabinepersonale på en Boeing 737.

Dieter Betz var styrmand på en Maersk Air Boeing 737, som dengang fløj på en leasingkontrakt for Guyana Airways. Mød Dieter Betz og hør ham fortælle om den hårrejsende oplevelse.

Tid: 12. april 2007 kl. 19

Sted: Vanløse Kulturhus, Tårn, Frode Jakobsens Plads 4, 2720 Vanløse.

Tilmelding: Er ikke nødvendig, men husk kr. 35 til dækning af lokalgruppens udgifter.

Arrangør: SUFOI Lokalgruppen "Storkøbenhavn"

Nærmere information: tlf. 38 28 71 64,
email: Lindhilmars@aab38.dk

Læs om andre foredrag på www.ufo.dk under Medlemsaktiviteter > Medlemsmøder i København

Et anderledes værk om ufoer

Hvis man er overbevist om, at det amerikanske luftvåben skjuler havarede rumskibe i hemmelige underjordiske baser, så er *UFOs – A Century of Sightings* næppe den rette bog for én. Michael D. Hall mener nemlig, at deklassificerede dokumenter fra det amerikanske luftvåben er den bedste kilde til troværdig information om ufoer. Resultatet heraf er et lidt anderledes værk om ufoer.

AF PEDER SCHULTZ

Michael D. Hall lader ufologien begynde i 1896 med de såkaldte spøgelsesluftskibe. Gennemgangen af disse tidlige observationer optager dog kun ringe plads og er hovedsageligt baseret på avisartikler fra denne periode.

Hovedvægten i *UFOs – A Century of Sightings* ligger på perioden 1947 til 1969. Året 1947 var både året for Kenneth Arnolds berømte observation, og året hvor flyvevåbnet for første gang iværksatte et egentligt studium af ufo-fænomenet. Året 1969 var det år, hvor Project Blue Book blev afviklet. Dette afspejler, at Michael D. Halls research hovedsageligt bygger på dokumenter fra de mange militære kommissioner, der ledte frem til Project Blue Book, og fra selve Project Blue Book.

Bogen går meget i dybden omkring de personer, der var involveret i Project Blue Book, og gennemgår detaljeret deres skiftende holdninger til ufo-fænomenet og deres kontroverser med de andre personer, der var involveret i projektet. I den henseende bliver *UFOs – A Century of Sightings* lige så meget en sociologisk afhandling, som en bog om ufo-observationer. Midtersektionen bliver til en historie om, hvordan en gruppe forskere forholder sig til hinanden under forsøget på at opklare et ukendt fænomen, og om hvordan forudfattede meninger hos konservative forskere støder sammen med nye tolkninger hos mere åbne forskere.

At Michael D. Hall vælger at støtte sig så meget til luftvåbnets arkiver afspejles også i de case stories, som han gennemgår. Da de fleste af dem er taget fra Project Blue Book, er langt de fleste af dem også fra USA – og der bliver kun plads til nogle få case

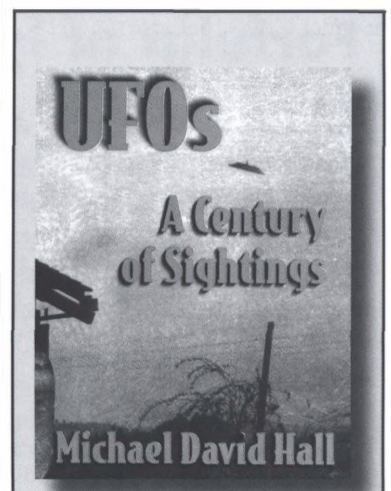
stories fra andre lande. Tydeligvis anser Michael D. Hall også piloter som værende de bedste øjenvidner i ufo-observationer, eftersom observationer gjort af piloter udgør en procentvis høj del af de case stories, som Hall har valgt. Denne afgrænsning kan dog retfærdiggøres ved, at alle case stories i bogen er særdeles veldokumenterede. Bogen rummer over 500 litteraturhenvisninger, hvoraf en stor del er til "Project Blue Book files".

Der er dog andre begrænsninger i *UFOs – A Century of Sightings*, som ikke kan retfærdiggøres. Således indeholder bogen kun ganske få fotos og tegninger. Det virker især frustrerende ved, at Hall i mange case stories netop refererer til fotos og film. Man undrer sig over, at han ikke har sat de fotos ind, som han refererer så meget til. Endelig skulle man ikke tro, at det var muligt at udgive en bog om ufoer i 1999 uden at behandle bortførelsesfænomenet – men det er, hvad Hall har gjort. Han slår fast, at beretninger om bortførelser begået af aliens sjældent involverer observationer af selve ufoen. Dermed mener han, at disse beretninger ikke er relevante for en bog om ufo-observationer. Nogen ville måske kalde dette et forfriskende nysyn på bortførelsesfænomenet. Men dette fænomen udgør nu engang så stort et element i moderne ufologi, at udeladelsen af det må betegnes som en mangel.

Bogens korte konklusion er den, som man typisk finder hos de mere konservative ufo-forskere. Den slår fast, at ufoer stadig er et mysterium, som fortjener yderligere forskning.

UFOs – A Century of Sightings er ikke en bog for dem, som kun

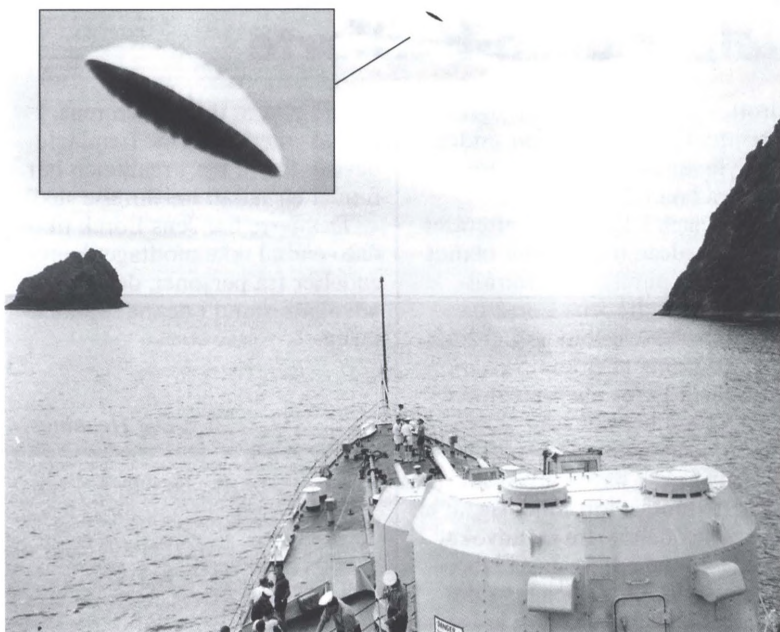
lige er begyndt at interessere sig for ufo-spørgsmålet. Dertil er den simpelt hen for meget en sociologisk afhandling. Men for dem, der særligt interesserer sig for Project Blue Book, er det en bog, som man skal eje. □

Michael David Hall: *UFOs – A Century of Sightings*, Galde Press, Inc 1999, format: 21,5 x 28 cm, 375 sider. Kr. 329,00.

Bogen kan bestilles på kuponen side 23.

Kort fortalt

Ufo-foto på museum

Den 7. februar 1965 sejlede krydseren HMNZS "Royalist" forbi Capa Brett i Bay of Islands. En fotograf, som befandt sig på broen, tog et billede i skibets sejlretning. At dømme efter sømændene på fotoet så ingen fra besætningen objektet, der først

blev opdaget mange år senere, da Devonport Navy Museums Paul Restall gennemgik en række fotos med henblik på en udstilling.

Da Restall opdagede det disksformede objekt på negativet, lod han det skanne. Fotoeksperter kunne konstatere, at det ikke var

Mere end 40 år efter at en af det new zealandske forsvars fotografer tog dette billede, er det usædvanlige ufo-foto endt på et flådemuseum.

en fejl på selve negativet, men at det drejede sig om et objekt i luften.

Spørgsmålet er blot: Var det et stort objekt fotograferet på lang afstand eller et lille på tæt hold? For personalet på museet er fotoet et mysterium. Men astronomen Brian Carter ved Carterobservatoriet har undersøgt fotoet og mener, at da klippen er en del mere uskarp end objektet, tyder det på, at det drejer sig om et lille objekt på tæt hold. Sandsynligvis noget, der er smidt op i luften. Li-gegyldigt hvad det end er, indgår fotoet i en udstilling på Devonportmuseet og kommer sikkert til at lokke mange besøgende til at tage et ekstra kig. □

Kilde:

UFO-Aktuelt, nr. 4, 2006/CS/- for

Derfor har vi aldrig mødt fremmede væsner

Universet er fyldt med milliarder af stjerner og rummer muligheder for liv. Hvorfor har vi så aldrig haft kontakt med en fremmed civilisation? Astrofysikstuderende Rasmus Bjørk på Niels Bohr Institutet i København giver svaret: De har simpelthen ikke haft tid nok. Eller rettere: Mælkevejen er simpelthen for stor!

Rasmus Bjørk har lanceret sin sandsynlighedsberegning i en artikel med titlen "Exploring the Galaxy using Space Probes" (Udforskning af galaksen med rumsonder) og er allerede blevet citeret i især britisk presse.

I sin beregning går Rasmus Bjørk ud fra, at en højtudviklet

civilisation fremstiller otte enorme og selvreparerende rumsonder, der opsendes fra en planet i Mælkevejen for at få kontakt med en anden civilisation. Undervejs deler hver enkelt rumsonde sig i yderligere otte mindre sonder, der alle sætter kursen mod stjerner med planeter, som kan rumme liv. Han forudsætter også i sin beregning, at denne civilisation har opfundet en metode, som gør det muligt at rejse med en tiendedel af lysets hastighed – altså med ca. 30.000 kilometer i sekundet. Det er omtrent 1.000 gange hurtigere end fx NASA's Cassini-mission til Saturn.

Men selv med denne hastighed og med i alt 64 sonder på jagt

efter liv blandt Mælkevejens ca. 100 milliarder stjerner vil de efter 10 milliarder år kun have undersøgt omtrent 4% af Mælkevejen. Universets samlede alder anslås til ca. 13,7 milliarder år.

Rasmus Bjørk konkluderer:

"Vi er endnu ikke blevet kontaktet af nogen udenjordisk civilisation af den simple årsag, at de ikke har haft tid til at finde os. At gennemse galaksen for liv er en umådelig langsommelig proces." □

Kilde:

www.berlingske.dk, lørdag den 20. januar 2007

Kort fortalt

Tysk advokat hjælper alien-bortførte

En tysk advokat har nu tilbudt sin juridiske assistance på et ret usædvanligt område: Efter tysk lov er man berettiget til erstatning, hvis man har været bortført – også af rumvæsener.

”Har du været udsat for en bortførelse fra rumvæseners side, er du efter tysk lovgivning berettiget til erstatning,” siger advokat Jens Lorek fra Dresden. Den 41-årige advokat er dermed trådt ind på et helt nyt arbejdsområde, idet han normalt mest beskæftiger sig med social- og arbejdsmarkedslovgivning.

Erstatningssager kan anlægges mod den tyske stat med afsæt i en tysk lov, der giver bortførelsesofre ret til kompensation fra staten enten i form af fx gratis lægehjælp – eller i svære tilfælde af legemsbeskadigelse m.v.: en statslig pension. Dette må så også gælde mennesker, der hævder at være blevet ofre for bortførelse fra rumvæsener, siger altså nu advokaten fra Dresden.

Det vil også være svært for et sådant offer at anlægge sag direkte mod disse rumvæsener, der må anses for at være smuttet!

Hvert efterår afholder tyske ufo-organisationer og ufo-interesserende enkeltpersoner et discussionsforum, hvor alskens emner i forbindelse med ufo-fænomener

drøftes på et seriøst, men også uhøjtideligt plan. Det var under en livlig diskussion efter hans foredrag på UFO-Forum i Cröffelbach i Tyskland i efteråret 2006, at ideen blev drøftet blandt et bredere publikum. Efterfølgende udsendte Jens Lorek en pressemeddelelse om muligheden for erstatning eller kompensation til tyske ofre for alien-bortførelser. Og så brød helvede løs – eller i det mindste mediestormen!

Jens Lorek havde ikke i sin vildeste fantasi forestillet sig, at en pressemeddelelse fra en advokat skulle kunne udløse en så stor interesse fra omverdenens side. Hurtigt blev hans telefon konstant belejret af mediefolk fra stort set hele verden, så det varede en rum tid, før han var færdig med at give interviews til de trykte medier, radio- og tv-stationer.

Også i Danmark dukkede beretningen op om advokat Jens Lorek i form af et Ritzau-telegram, der blev videreformidlet af danske dagblade. Senest har han givet interview til tyske *Der Spiegel* den 8. januar 2007, og ærgrede sig bagefter over, at redaktionen havde bragt interviewet under ”esoteriske stof” – godt nok under ”videnskab”, men alligevel.

”Det er ret tydeligt, at der er en efterspørgsel på juridisk rådgivning på dette område. Men et af problemerne er, at folk er bange for at blive til grin ved domstolene,” siger Jens Lorek. Han mener selv, at der er store muligheder med at få en sådan sag for domstolene, for der er jo adskillige, der hvert år hævder at være blevet bortført af rumvæsener, slutter han.

Det er måske i virkeligheden i de afsluttende bemærkninger, at det virkelig spændende i sagen ligger. Hvis der melder sig en person, der hævder på et tidspunkt at have været bortført af rumvæsener, kræver det jo en nærmere undersøgelse af denne påstand. Og for at få en positiv domstolsafgørelse i en sådan erstatningssag, kræves det

naturligvis, at domstolen rent faktisk anerkender de fremlagte beviser for, at der i realiteten har fundet en sådan bortførelse sted!

Desværre har Jens Lorek til dato endnu ikke modtaget henvendelser fra personer, der ønsker advokatbistand i denne sammenhæng.

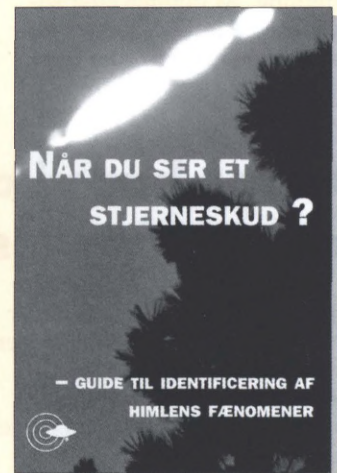
□

Ole Henningsen

Advokat Jens Lorek fotografert i Cröffelbach af Hansjürgen Köhler, CENAP, i færd med et balloneksperiment.

Gratis guide til himlen

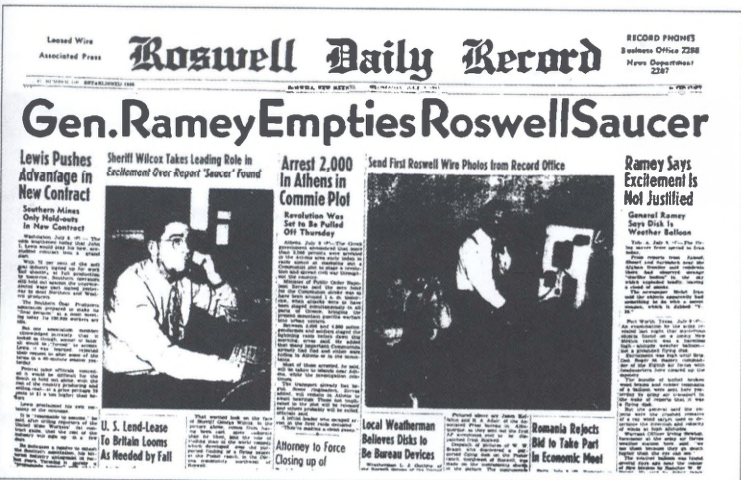

Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling har støttet SUFOI's udgivelse ”Når du ser et stjernesud – guide til identificering af himlens fænomener”. Du kan bestille et gratis eksemplar af guiden ved at bruge kuponen **side 23**.

Mack Brazel - den plagede landmand

1. del

Havde det ikke været for William Ware "Mack" Brazel (1899-1963), så havde der aldrig været en Roswell-sag, i hvert fald ikke en offentlig kendt. I juli 1947 var den dengang 48-årige Brazel formand på J. B. Fosters fåre-ranch 50 km sydøst for den lille kvægbby Corona i New Mexico. Familien boede i Tularosa, mens Mack boede på ranchen i en hytte uden telefon, elektricitet og rindende vand. Den nærmeste nabo boede 15 km borte. Som fortalt mange gange før fandt han en dag en del materiale spredt over et stort område på græsningsarealerne. Han fandt det så mærkeligt, at han tog ind til sheriffen i Chaves County, sandsynligvis den 6. juli. Sheriffen kontaktede Roswell Army Air Field. Brazel kontaktede ikke sheriffen af patriotisme, men fordi materialet virkede generende. Fårene ville ikke krydse det.

Militæret, repræsenteret ved major Jesse Marcel og kaptajn Sheridan Cavitt, fulgte med Brazel ud på græsningsarealerne samme dag. Efter at have tilbragt natten derude brugte de den følgende dag til at undersøge materialet og indsamle det. Tidligt om morgene-

nen den 8. juli bragte de materialet til basen. Kort efter udsendte oberst William Blanchard, vagthavende officer på Roswell, en pressemeddelelse, der oplyste, at en 'flyvende skive' var fundet.

Næsten samtidig med Blanchards overraskende oplysning

holdt brigadegeneral Roger Ramey, Blanchards overordnede, en pressekonference i Fort Worth i Texas. Han fortalte, at den 'skive', som Brazel havde fundet, var en ballonbåret radarreflektor.

En artikel i en Roswell avis den 9. juli er den eneste samtidige oplysning om, hvad Brazel fortalte ("Den plagede landmand, som fandt en 'tallerken', fortryder, at han fortalte om det."). Artiklen er baseret på et interview, som fandt sted om eftermiddagen den 8. juli hos *Roswell Daily Record*. Den beskrivelse, han gav af materialet, tyder på, at det drejer sig om en lille del fra en Project Mogul ballon, meget lig de vejrballoner, som er den accepterede skeptiske forklaring i dag på hændelsen. Selv om Project Mogul faktisk var et tophemmeligt projekt, var de neopren-gummi-balloner og det aluminiumsfolie, som blev brugt som radarmål, det ikke. I artiklen beskriver Brazel materialet som en samling af "tinfoolie", "tape", "klistre" og "gummi", der var så småt, at det kunne ruller op i en lille bylt. Men så fortalte han, at materialet fyldte et område, der var omkring 200 m i diameter, noget mere end rester fra en Mogul-ballon ville fylde.

Journalisterne overhørte dengang tilsyneladende Brazels sidste bemærkninger. Artiklen konkluderede, at Brazel ikke havde fundet andet end en vejrballon på græsningsarealet, men han udtalte: "Jeg er sikker på, at det, jeg fandt, ikke var en vejrballon."

AF THOMAS J. CAREY OG DONALD R. SCHMITT

Fra arkiverne

J. B. Fosters fære-ranch (markeret med et kryds) lå 50 km sydøst for den lille kvægbøhy Corona i New Mexico.
(Kort: Henrik Klinge Pedersen)

Harassed Rancher who Located 'Saucer' Sorry He Told About It

W. W. Brazel, 48, Lincoln county rancher living 30 miles south east of Corona, today told his story of finding what the army at first described as a flying disk, but the publicity which attended his find caused him to add that if he ever found anything else short of a bomb he sure wasn't going to say anything about it.

Brazel was brought here late yesterday by W. E. Whitmore, of the radio station KGPL, had his picture taken and gave an interview to the Record and Jason Killikin, sent here from the Albuquerque bureau of the Associated Press to cover the story. The picture he posed for was sent out over AP telephoto wire sending machine specially set up in the Record office by R. D. Adair. AP wire chief sent here from Albuquerque for the sole purpose of getting out his picture and that of sheriff George Wilcox, to whom Brazel originally gave the information of his find.

Brazel related that on June 14 he and an 8-year old son, Vernon, who about 7 or 8 miles from the ranch house of the J. B. Fuster ranch, which he operates, when they came upon a large area of bright wreckage made up on rubber strips, linoleum, a rather tough paper and sticks.

At the time Brazel was in a hurry to get his round made and he did not pay much attention to it. But he did remark about what he had seen and on July 4 he, his wife, Vernon and a daughter Betty, age 14, went back to the spot and gathered up quite a bit of the debris.

The next day he first heard about the flying disks, and he wondered if what he had found might be the remnants of one of these.

Monday he came to town to sell some wool and while here he went to see sheriff George Wilcox and "whispered kind a confidential like" that he might have found a flying disk.

Wilcox got in touch with the Roswell Army Air Field and Maj. Jesse A. Marcel and a man in plain clothes accompanied him home, where they picked up the rest of the pieces of the "disk" and went to his home to try to reconstruct it.

According to Brazel they simply could not reconstruct it at all. They tried to make a kite out of it, but could not do that and could not find any way to put it back together so that it would fly.

Then Major Marcel brought it to Roswell and that was the last he heard of it until the story broke that he had found a flying disk.

Brazel said that he did not see it fall from the sky and did not see it before it was torn up, so he did not know the size or shape it might have been, but he thought it might have been about as large as a table top. The balloon which held it up, if that was how it worked, must have been about 12 feet long, he felt, measuring the distance by the size of the room in which he sat. The rubber was smoky gray in color and scattered over an area about 200 yards in diameter.

When the debris was gathered up the linoleum, paper, tape, and sticks made a bundle about three feet long and 7 or 8 inches thick, while the rubber made a bundle about 18 or 20 inches long and about 8 inches thick. In all, he estimated, the entire lot would have weighed maybe five pounds.

There was no sign of any metal in the area, which might have been used for an engine and no sign of any propellers of any kind, although at least one paper fin had been glued onto some of the linoleum.

There were no words to be found anywhere on the instrument, although there were letters on some of the parts. Considerable scotch tape and some tape with flowers printed upon it had been used in the construction.

No strings or wire were to be found but there were some eyelets in the paper to indicate that some sort of attachment may have been used.

Brazel said that he had previously found two weather observation balloons on "the ranch, but that what he found this time did not in any way resemble either of these.

"I am sure what I found was not a any weather observation balloon," he said. "But if I find anything else, besides a bomb they are going to have a hard time getting me to say anything about it."

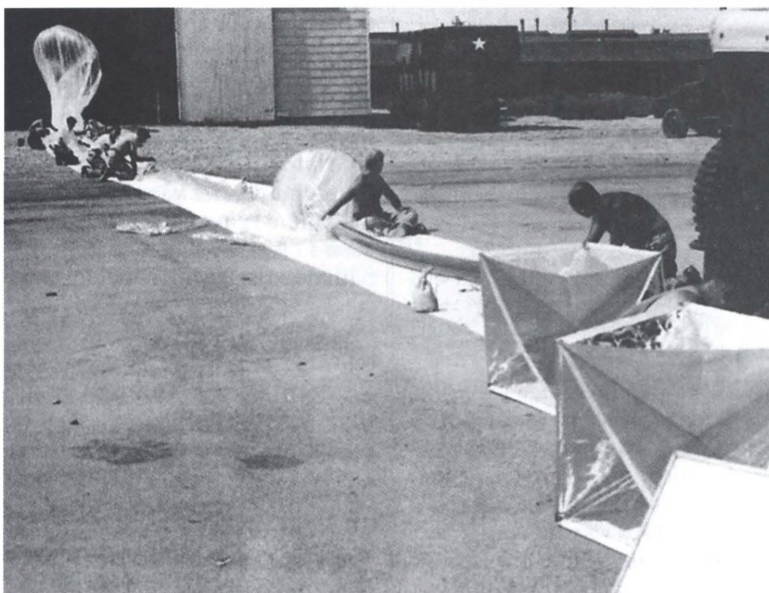
Brazel konkluderede, åbenlyst frustreret, at med en mulig undtagelse af en bombe, ville han aldrig igen fortælle, hvis han fandt noget mærkeligt på græsningsarealerne.

Den historiske Mack Brazel

Brazel og Roswell-skiven forsvandt derefter lige så stille ud i det store og tomme intet. Først 31 år efter hændelsen sagde Brazel lige ud, at det, han fandt på Foster ranchens jorde, "ikke var fra denne planet". Roswell fik atter besøg af rapportoptagere, som fremskaffede overbevisende beviser på, at den oprindelige Blanchard-skive-historie var tættere på sandheden end vejrballon-forklaringen.

I det følgende vil vi forsøge at afdække, hvem den historiske Brazel er, og hvilken rolle han havde i Roswell-hændelsen. For at kunne det har vi indhentet oplysninger fra hans familie, venner og de få andre, som havde kontakt med ham i de kritiske dage i juli 1947. Du har måske læst noget af det før, men i denne artikel kommer vi tættere på Brazels rolle samtidig med, at vi bringer nye oplysninger om, hvad han kan have fundet. For at kunne skabe dette overblik støtter vi os til de originale interviews foretaget og offentliggjort af William Moore, Stanton Friedman, Kevin Randle og Donald Schmitt, da han var Randles samarbejdspartner, samt vores egen efterforskning.

En Mogul-ballon gores klar til opsendelse.

W. Ware "Mack" Brazel

Vi begynder med hans øgenavn. De fleste beretninger refererer til ham som "Mac", delvis fordi efterforskerne hørte dette navn og antog denne stavemåde som den korrekte. Hans familie fortalte os, at han blev kaldt sådan efter den tidligere præsident William McKinley. Familiens papirer viser, at stavemåden "Mack" også blev brugt. På hans gravsten står der W. Ware Mack Brazel.

Ud over førstehåndsinterviewet med Brazel i *Roswell Daily Record* har vi kendskab til tre andre interviews. Det første blev foretaget af Roswell radiostationen KGFL's nyhedsoplæser Frank Joyce søndag den 6. juli. Joyce ringede to gange dagligt til Chaves County sherif George Wilcox for at få stof til nyhederne. Helt tilfældigt var Brazel på Wilcoxs kontor for at fortælle om sit fund af det mærkelige materiale, da Joyce ringede. Wilcox gav telefonen til Brazel, og Joyce interviewede ham.

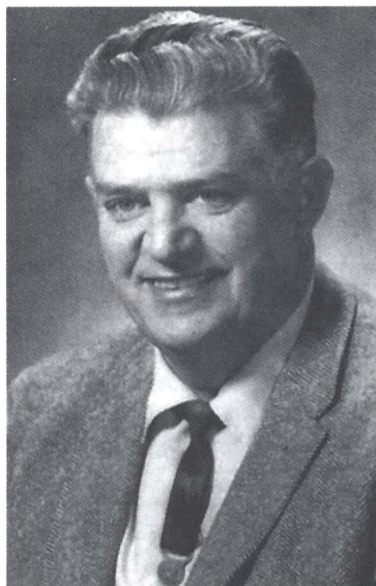
Det andet interview fandt sted i Walt Whitmores hjem. Han var ejer af KGFL. Det fandt højt sandsynligt sted sent mandag den 7. juli. Interviewet blev optaget på en stålbandoptager, som var den teknologi, der var til rådighed dengang. Det var meningen, at interviewet skulle være sendt som et scoop. Det blev dog aldrig sent. Desværre er optagelsen gået tabt, da båndet blev konfiskeret af hæren om eftermiddagen den 8. juli og aldrig returneret under deres forsøg på at undertrykke den originale skive-historie og fjerne alle modstridende beviser.

Det tredje og sidste interview blev foretaget af en El Paso radiostation. Vi ved kun, at det fandt sted, og kan kun gætte på, at Brazel gentog den beretning, som han fortalte til *Roswell Daily Record*.

Ifølge vores efterforskning er det rimeligt at antage, at kun Joyces og Whitmores interviews præsenterer Brazels beretning på en ærlig og uforstyrret måde. På et tidspunkt den 7./8. juli blev Brazel tilbageholdt af militæret på basen. Hans udtalelser i denne periode er derfor tvivlsomme og måske et resultat af tvang. Familien tror, at Brazel var bange eller købt af militæret, og at især interviewet i *Roswell Daily Record* den 8. juli i store træk var dikteret af militæret. Et af vores formål med at forske i den historiske Brazel var at fastslå, hvorfor han som det eneste Roswell-vidne blev tilbageholdt af militæret.

Den plagede landmand

Mack Brazels navn dukkede op på tryk første gang den 9. juli i en artikel i *Roswell Daily Record*. Selv om avisen ikke bragte et foto af Brazel, gjorde mange andre aviser over hele landet. Tilsyneladende var fotoet af ham det første, som blev sent via telegraf fra

Walter E. Whitmore, ejer af radiostationen KGFL.

Roswell. Da billedet dukkede op i *Albuquerque Journal*, fik det hans søn, Bill Jr., til at tro, at faderen var midtpunktet i en større konflikt og havde brug for hjælp.

Samme side i avisen bragte en afvisning, som kom fra Rameys Fort Worth kontor, med overskriften "General Ramey tømmer Roswell tallerkenen". Brazel blev også nævnt i denne artikel.

Familie-historier

Mack Brazel døde i 1963 i en alder af 64 år, og hans kone Maggie døde i 1975, 73 år gammel. Begge døde altså længe før, forskerne begyndte at interessere sig for hændelsen fra 1947. Men der er stadig mange familiemedlemmer, som kan hjælpe os med oplysninger om Macks karakter og personlighed. De fortalte os, at han levede som "gammel-dags cowboy". Frank Joyce, KGFL-nyhedsoplæser, beskrev ham over for William Moore som "en fyr med jord under neglene".

Joyce fortsatte: "Han sagde ikke ret meget", og "[han] var en mand af få ord", men "hans ord og håndslag kunne man stole på".

Macks søn, Bill, blev interviewet af forskellige efterforskere, inklusive Moore, Friedman, Randle og Schmitt. Bill fastholdt, at han kun havde fået meget lidt af vide om Roswell-hændelsen af sin far. Bill tilføjede, at hans far heller ikke betroede sig til moderen. Men Bill mente, at Mack fortalte

lidt om hændelsen til Bills kone, Shirley. Hun fik dog heller ikke alt af vide. Shirley Brazel døde i 1996. Randle og Schmitt nåede at interviewe hende flere gange. Det står dog ikke helt klart, om de oplysninger, Bill har om hændelsen, stammer direkte fra Mack eller hans kone Shirley.

Bill Jr. tror, at hans far "... tog den største del af, hvad han vidste, med sig i graven." Hans far fortalte ham, at han var chokeret og bitter over at blive "sat i fængsel" i en uge for blot at gøre, hvad han mente var en "god gerning". Alle de familiemedlemmer, som Moore interviewede, tog det som en selvfølge, at Mack af patriotiske grunde havde svoret at holde sin mund, og at han tog sin ed meget alvorligt. Andre i bekendtskabskredsen ville sværge på, at militæret truede hans familie.

En anden historie i familien fortæller, at Mack især var ophidset over, at han skulle gennemgå en fra "isse til tå"-lægeundersøgelse hos militæret, før de ville løslade ham og lade ham tage hjem.

Macks ældre søster, Lorrene Ferguson, døde i 1983, men hun bekræftede over for Moore, at hendes bror havde en ekstrem modvilje mod at tale om hændelsen. Dette blev også bekræftet af Macks datter Bessie Brazel Schreiber, som var 14 år, da Roswell-hændelsen fandt sted.

Hun sagde i juli 1999 til Carey og Schmitt i et interview:

"Vi fik at vide, at vi overhovedet ikke måtte tale om det."

Hun bekræftede sin fars troværdighed ved at fremhæve:

"Hvis far sagde, at noget fandt sted, så gjorde det!"

Macks yngste barn, Vernon, var syv år, da hændelsen fandt sted. Desværre forsvandt han under mystiske omstændigheder i 1960, og ingen har siden hørt noget fra ham. En anden søn, Paul, døde i 1997. Han var ansat til at bestyre en ranch i Texas for samme J. B. Foster, som hans far havde arbejdet for i 1947, men i et interview sagde Paul, at han ikke havde direkte kendskab til hændelsen.

Fortsættes i næste nummer

Jubilæumskonference 2007

Nick Pope (England)

Nick Pope blev i 1985 ansat i det britiske forsvarsministerium, hvor han fra 1991 til 1994 var ansvarlig for deres hemmelige undersøgelser af ufo-observationer i England. Dette ændrede totalt hans opfattelse af ufoer!
Taler for første gang i Danmark.

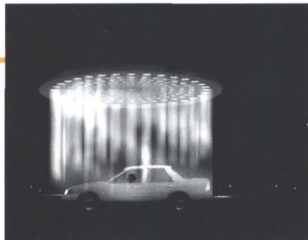
Steen Eiler Jørgensen

Månelandingerne var fup – eller var de? Det belyses af Steen Eiler Jørgensen, cand.scient. i fysik og formand for Dansk Selskab for Rumfartsforskning.

Dansk bilstopsag

Det var en mørk aften i 1995, da en ung mand kørte mod Brande i sin BMW. Instrumenterne begyndte at te sig mærkeligt, og bilen gik i stå.

Uden varsel "eksploderede" et enormt kraftigt lys ned over vognen. Observatøren til denne observation kommer og fortæller selv om denne enestående ufo-hændelse.

Michael Linden-Vørnle

Forsker i astrofysik, inspirerende taler og ansat på Tycho Brahe Planetariet. Kendt fra tv og forfatter til bogen "Der var engang et univers".
Taler om mulighederne for liv i universet.

Ole Henningsen

Aktiv i SUFOI siden 1962 og igennem en periode på 10 år leder af SUFOI's efterforskningsafdeling. Desuden aktiv i arbejdet med at analysere film og fotos af ufoer. Ole Henningsen præsenterer nogle af de bedste fotos og film, SUFOI har af ukendte fænomener.

Kom og hør nogle af de mest spændende historier om ufoer lørdag den 10. november 2007 i Lyngby Kulturhus.

SUFOI's konklusion efter 50 år

I anledning af 50 års jubilæet udgiver SUFOI en hvidbog med resultaterne og konklusionerne af foreningens arbejde gennem 50 år. Resultaterne præsenteres af Toke Haunstrup fra SUFOI.

Bestilling af billetter: Indbetalt kr. 120 pr. billet med angivelse af navn og adresse til SUFOI, girokonto 9 11 77 25. Billetterne tilsendes med posten. Kun besøgende med billet er garanteret adgang til konferencen.

Praktiske oplysninger

Sted: Lyngby Kulturhus, Stuckenbergsalen, Klampenborgvej 215B, 2800 Lyngby (over for Lyngby Storcenter).

Tidspunkt: Lørdag den 10. november 2007 fra kl. 13.00 til kl. ca. 18.00.

Yderligere information: Komplet program og yderligere detaljer fremsendes ved henvendelse til SUFOI, Postboks 95, 6200 Åbenrå.

Eller ved henvendelse på info@sufoidk.

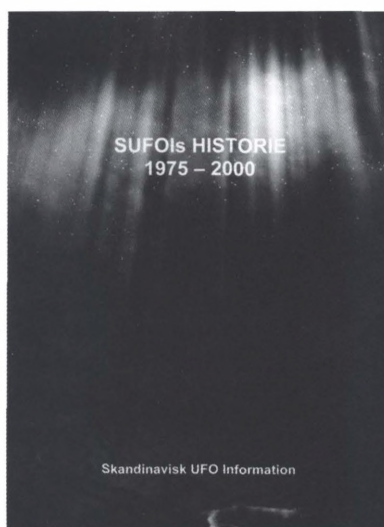
SUFOIs Historie 1975 - 2000

Den gennemillustrerede beretning om SUFOIs aktiviteter gennem mere end 25 år. Det arbejde, der for alvor bragte ufoer på avisernes forsider som et fænomen, der skulle tages alvorligt.

Det er 240 siders ufo-historie, foreningshistorie og personhistorie. Bogen er redigeret af Per Andersen, der selv har været aktiv i SUFOI siden 1976, herunder 12 år i den daglige ledelse.

Bogen gennemgår i 7 omfattende kapitler ufo-sagen i Danmark. Mere end 150 illustrationer – de fleste i farver. Omfattende indeks.

Komplet bogudgave (ringbind) inkl. cd: **kr. 580**
SUFOI medlemmer kan købe den komplette udgave for **kr. 380**

Bestillingskupon

Alle materialer bestilles ved at udfylde denne kupon (eller en kopi af den). Sæt kryds ved de ønskede materialer. Send kuponen til: **SUFOI, Postboks 95, 6200 Åbenrå.**

Ved bestillinger på kr. 250,00 og derover fremsendes faktura. Porto/ekspeditionsgebyr er på kr. 30,00 – uanset hvor meget du bestiller.

Navn: _____

Adresse: _____

Send venligst de afkrydsede materialer:

DANSKE BØGER

- Universet - dødt eller levende? kr. 249,00
- Mysterier i fortiden (+ dvd), kr. 198,00
- Mysterier fra det overnaturlige (+ dvd), kr. 239,00
- Det mystiske Danmark, kr. 269,00
- Hemmelige selskaber, kr. 89,00
- Konspirationsteorier, kr. 69,95
- Flere konspirationsteorier, kr. 69,95
- Endnu flere konspirationsteorier, kr. 89,95
- Frankenstein A/S, kr. 89,95
- SUFOIs Historie 1975-2000 (bog+cd), kr. 580,00. (for abonnenter kr. 380,00)

ENGELSKE BØGER

- The AREA 51 & S-4 Handbook, kr. 259,00
- Bad Astronomy, kr. 159,00
- Firestorm, kr. 489,00

- Life Beyond Planet Earth, kr. 328,00
- Looking for Orthon, kr. 228,00
- On this day in UFO history, kr. 175,00
- Swamp Gas Times, kr. 255,00
- UFOs and alien contact, kr. 270,00
- UFOs and The National Security State, kr. 349,00

DVD

- Unidentified Flying Objects (1956), kr. 139,00

NYHEDER

- UFO-Vision 9 (2007), kr. 59,00
- UFOs - A Century of Sightings, kr. 329,00

GRATIS

- Når du ser et stjernesud – guide til identificering af himlens fænomener

Til det samlede beløb lægges kr. 30,00 i porto/ekspedition

Afsender:

SUFOI
Posekærvej 42
6200 Aabenraa

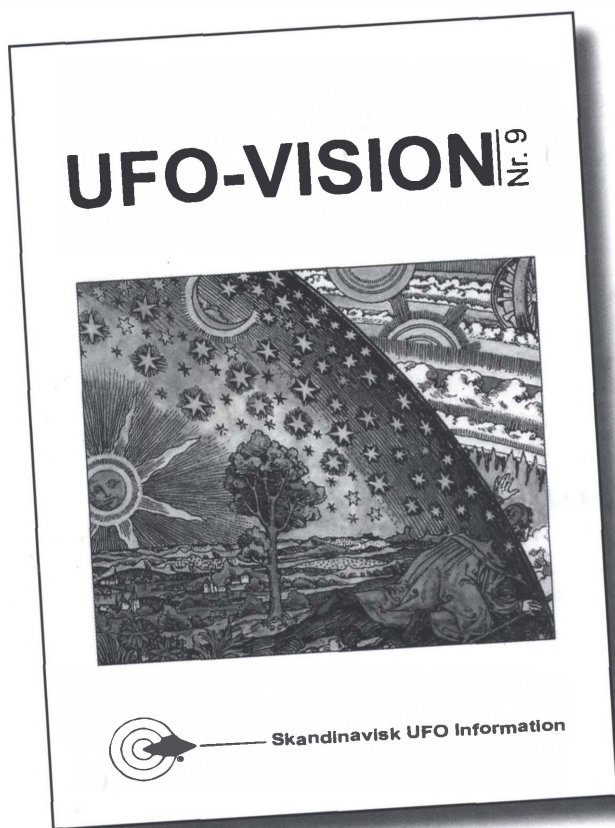
Returneres ved varig adresseændring

Stefan Roslund
Nybykroen 17 bv
S-163 70 Spånga

NYHED

UFO-Vision 9

UFO-Vision er SUFOI's specialtidsskrift med dybdeborende artikler og boganmeldelser.

En ny udgave af **UFO-Vision** er netop udgivet med følgende indhold:

- Clas Svahn: *Han søger svaret i vores indre*
- et portrætinterview med den engelske ufolog og forfatter Hilary Evans
- Robert E. Bartholomew og Hilary Evans: *Når panikken tager magten*
- den spændende indledning til bogen *Panic Attacks* om medieskabte bedrag
- Peder Schultz: *Et anderledes værk som ufoer*
- en anmeldelse af storværket *UFOs – A Century of Sightings*
- Lars Thomas: *Kort fortalt*
- anmeldelser af bøgerne *Mysterier i fortiden* og *A Dictionary of Cryptozoology*
- Kim Møller Hansen: *Sandheden er ilde hørt*
- anmeldelse af *Abducted – How People Come to Believe They Were Kidnapped By Aliens*
- Kim Møller Hansen: *Fra gyser til guder*
- anmeldelse af *The Cult Of Alien Gods*
- Kim Møller Hansen: *Hvor er beviserne?*
- anmeldelse af *Majic Eyes Only – Earth's Encounters With Extraterrestrial Technology*
- Jim Moseley: *Sandheden er derude*
- om bogen *Shockingly Close To The Truth!*
- Per Borggaard: *Rar gammel svindler eller en forvirret bosse med visioner?*
- anmeldelse af *Looking for Orthon*
- Robert Sheaffer: *Ny påstand om Roswell-styrtet*
- præsentation af en ny bogs "forklaring" på Roswell-hændelsen
- Kim Møller Hansen: *Kampen for ufologien*
- anmeldelse af *Firestorm*, om en af ufologiens store personligheder: James E. McDonald

UFO-Vision 9 er på 60 sider i A5-format og velillustreret.

Pris kun **kr. 59,00**